

Ikt. sz.: KK/1-2/2016.

KK-1/2016. sz. ülés
(KK-6/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Magyarországi nemzetiségek bizottsága**
Köznevelési és kulturális albizottságának
2016. április 6-án, szerdán, 10 óra 06 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkaterve megvitatása és elfogadása</i>	5
<i>Dr. Maruzsa Zoltán tájékoztatója</i>	7
<i>Kérdések, észrevételek, válaszok</i>	11
<i>A nemzetiségi köznevelés aktuális kérdései</i>	19
<i>Sipos Imre tájékoztatója</i>	19
<i>Kérdések, válaszok</i>	22
<i>Kraszlán István tájékoztatója</i>	25
<i>Kérdések, észrevételek, válaszok</i>	33
<i>Egyebek</i>	38
<i>Az ülés berekesztése</i>	38

Napirendi javaslat

1. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkaterve megvitatása és elfogadása
2. A nemzetiségi felsőoktatás helyzete és lehetőségei
Meghívott előadó:
Dr. Maruzsa Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztosa
3. A nemzetiségi köznevelés aktuális kérdései
Meghívott előadók:
Sipos Imre, az Emberi Erőforrások Minisztériuma köznevelésért felelős helyettes államtitkára
Kraszlán István, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Köznevelés-irányítási Főosztály nemzetiségi főtanácsadója
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kissné Köles Erika** szlovén nemzetiségi szószóló, az albizottság elnöke

Giricz Vera ruszin nemzetiségi szószóló
Hepp Mihály horvát nemzetiségi szószóló
Kreszta Traján román nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott:

Ritter Imre német nemzetiségi szószóló Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak

A bizottság titkársága részéről

Schweighoffer Anita munkatárs

Meghívottak

Dr. Maruzsa Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztosa
Sipos Imre, az Emberi Erőforrások Minisztériuma köznevelésért felelős helyettes államtitkára
Kraszlán István, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Köznevelés-irányítási Főosztály nemzetiségi főtanácsadója
Szutor Lászlóné, az Országos Szerb Önkormányzat elnöke
Dr. Lásztity Jovánka, a Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon igazgatója
Agárdi Bendegúz Szpirosz, a Magyarországi Görögök Országos önkormányzatának elnökhelyettese
Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

KISSNÉ KÖLES ERIKA (szlovén nemzetiségi szószóló), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Nagy tisztelettel köszöntöm a Köznevelési és kulturális albizottság mai ülésén megjelent magas rangú vendégeinket, köszöntöm az albizottság tagjait, valamint kollégáinkat a bizottság részéről.

Prav prirčno pozdravljam na današnji seji pododbora za javno šolstvo in kulturo njeno ekscelenso gospo Ksenijo Škrilec, veleposlanico Republike Slovenije v Budimpešti, gospo Natašo Bergelj pooblaščeno ministrico konzularnega oddelka Veleposlaništva ter Dragico Gašpar, osebno asistentko.

Külön tisztelettel köszöntöm öexcellenciája Ksenija Škrilec asszonyt, a Szlovén Köztársaság budapesti nagykövetét, valamint személyi asszisztensét, Gáspár Drágicát. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának mai ülését megnyitom.

A határozatképeség szempontjából megállapítom, hogy az albizottság öt tagja közül négy megjelent, egy fő, Ritter Imre jelezte távolmaradását, ő viszont megbízást adott nekem a helyettesítésére. Ezek alapján megállapítom, hogy az albizottság határozatképes. Eredményes és jó munkát kívánok a bizottság tagjainak.

A következőkben ismertetem mai ülésünk napirendjét. 1. napirendi pontunk az albizottság 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása. 2. napirendi pontunk a nemzetiségi felsőoktatás helyzete és lehetőségei. Ehhez a napirendi ponthoz meghívott vendégünk dr. Maruzsa Zoltán miniszteri biztos, az Oktatási Hivatal elnöke. 3. napirendi pontunk a köznevelés nemzetiségi részének aktuális kérdései, amelyhez a meghívott vendégünk Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár és Kraszlán István nemzetiségi főtanácsadó. 4. napirendi pontunk az egyebek.

Kérem az albizottság tagjait, hogy a napirenddel kapcsolatos észrevételeiket tegyék meg. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben senkinek nincs észrevétele, kiegészítése, kérem, szavazatukkal jelezzék, hogy a napirendi pontokat ebben a sorrendben elfogadják-e. Aki egyetért a napirendi javaslattal, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy az albizottság 5 igen szavazattal elfogadta a napirendi pontok felsoroltak szerinti tárgyalását.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakára vonatkozó munkaterve megvitatása és elfogadása

Tisztelt Albizottság! Az 1. napirendi pont tárgyalása következik. A kiküldött munkatervi javaslat értelmében az albizottság a tavaszi ülészakában két ülést tervez. Az első a mai, melynek az imént ismertetett témaköreit újra elsorolom, hiszen el kell fogadnunk. Fő napirendi pontjaink között szerepel a munkaterv elfogadása, a nemzetiségi felsőoktatás helyzete és lehetőségei, ezen belül a nemzetiségi pedagógusképzés a magyar felsőoktatásban, valamint a nemzetiségi pedagógus-továbbképzés Magyarországon és az anyaországban, s mint az imént ismertettem, dr. Maruzsa Zoltán miniszteri biztos úr a meghívott előadónk. 3. napirendi pontunk a nemzetiségi köznevelés aktuális kérdései Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár és Kraszlán István nemzetiségi főtanácsadó meghallgatásával. A tavaszi ülészak második ülését május 4-ére, szerdára tervezzük, melynek fő témaköre a nemzetiségi civil szervezetek, kulturális egyesületek és csoportok szerepe a

nemzetiségi kultúra, nyelv és hagyományok megőrzése, illetve átörökítése terén. Erre az ülésre meghívott előadóknak olyan különböző nemzetiségek részéről delegált személyek meghallgatását tervezzük, akik ezen a területen hosszú ideje dolgoznak. További ülést a tavaszi ülészsakra nem tervezünk.

Kérdezem az albizottság tagjait, hogy van-e további javaslatuk a tavaszi ülészsakban napirendre tűzendő témákhoz. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, kérem, szavazatukkal jelezzék, hogy a tavaszi ülészsakra tervezett üléseket az előbb ismertetett módon elfogadják-e. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy az albizottság a tavaszi ülészsakra vonatkozó munkatervet 5 igen szavazattal elfogadta.

A nemzetiségi felsőoktatás helyzete és lehetőségei

Tisztelt Albizottság! Tisztelt Vendégeink! Munkánkat a 2. napirendi pont megvitatásával folytatjuk. Albizottságunk kiemelt feladata a magyarországi nemzetiségek nyelvőrzésének és nyelvátörökítésének támogatása. Értelemszerűen tehát minden olyan terület górcső alá kerül albizottságunk munkájában, mely a mai gyermekek, fiatalok nemzetiségi anyanyelve ismeretét megalapozzák, illetve fejlesztik. Tudva levő, hogy napjainkban szerény nyelvismeretet hoznak a gyermekek a családi körből, így nagyobb feladat hárul e téren is a nemzetiségi köznevelési intézményekre. Kimondhatjuk: a magyarországi nemzetiségek legtöbbször az anyanyelv fennmaradása az utókor számára a nemzetiségi iskolákon, a jól felkészült nevelőkön és tanárokon múlik. Jól felkészíteni a felsőfokú intézményekben a nemzetiségi pedagógusképzés során lehet és kell óvodapedagógusainkat, tanítóinkat, nyelvtanárainkat, illetve a kétnyelvű iskolák számára olyan szakembereket, akik a nemzetiségi nyelv mellett további tantárgyak kétnyelvű oktatására is kiválóan alkalmasak.

Tudjuk, hogy a nemzetiségi felsőfokú képzésre kis számban jelentkeznek hallgatók, ami egy-egy adott tanszék működésében fennakadásokat is okozhat. Magyarországon napjainkban 8 intézményben folyik nemzetiségi óvodapedagógusképzés horvát, német, szlovák, szerb, román, roma gyerekek neveléséhez, tehát nem fedi le valamennyi nemzetiség igényeit. Sajnos a tanítóképzésre ugyanez az állítás igaz. Hét képzőintézményben a fent felsorolt nemzetiségek köreiből érkező hallgatók érdeklődnek és tudnak nemzetiségi tanítóképzésben részt venni. Saját nemzetiségem, a szlovénység érdekében biztos, hogy tesztek lépéseket annak érdekében, hogy óvodapedagógusok és tanítók képzése is folyjon a szlovénység részére is például.

Nyolc egyetem kínál nemzetiségek számára képzési lehetőségeket, a hagyományosan kétszagos tanári szakirányok osztatlan tanárképzésben nemzetiségi nyelv és kultúra szakok mellett egy-egy nemzetiség nyelvének idegen nyelvként való felsőfokú oktatása is biztosított, de jellemzően jelen vannak a nyelvtudományi szakirányok, germanisztika, szlavisztika, romanisztika és romológia. A kollégám összeállított egy listát, amelyet az albizottság tagjai és, azt hiszem, vendégeink is megkaptak arról, amit pillanatnyilag a felsőfokú képzéssel kapcsolatban a nemzetiségi és a nemzetiségi nyelvekkel azonos nyelvek vonatkozásában megismerhetünk, ezt közreadtuk.

Tisztelettel kérem a mára meghívott előadónkat, dr. Maruzsa Zoltán miniszteri biztos urat, az Oktatási Hivatal elnökét, előadásában tárja fel, miként ítéli meg a kormányzat részéről a nemzetiségi felsőoktatás helyzetét, milyen esetleges lehetőségeket tud javasolni a nemzetiségi tanárok át- és továbbképzésére. Elnök úr, öné a szó!

Dr. Maruzsa Zoltán tájékoztatója

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Nagykövet Asszony! Tisztelt bizottsági tagok, hölgyeim és uraim! Köszönöm szépen a meghívást és köszönöm szépen ezt a nemcsak protokolláris, hanem tartalmi szempontból is nagyon összefogott felvezetőt.

Valóban Magyarország Alaptörvénye garantálja a nemzetiségek anyanyelvű oktatáshoz való jogát, ennek megfelelően a nemzetiségi törvény, a köznevelési törvény biztosítja a nemzetiségi nevelés-oktatás megszervezését, fenntartását a nemzetiségi közösségek igényeinek megfelelően anyanyelvi vagy kétnyelvű óvodai nevelés, anyanyelvű, kétnyelvű nyelvoktató vagy kiegészítő nemzetiségi oktatás keretében. A köznevelési rendszerről is elmondható, hogy e keretek biztosításához a felsőoktatás alapvetően a személyi feltételek biztosításával járul hozzá. A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény törvényi szinten rendelkezik a felsőoktatás állami feladatairól a nemzetiségi pedagógusképzést illetően is. Az Nftv. 103. §-a értelmében a felsőoktatási intézményben alapító okirata szerint nemzetiségi pedagógusképzés folyhat, a felvételi követelményeknek megfelelő jelentkező esetén a képzést meg kell szervezni. A kisebbséghez tartozást a kisebbségi nyelvből tett érettségi vizsga igazolja. A nemzetiségi pedagógusképzésben a kisebbség nyelvét a képzés teljes időtartama alatt oktatni kell, a nemzetiségi pedagógusképzés a finanszírozás szempontjából kis létszámú szaknak minősül. Ezek a törvényi előírások.

Hogy néz ki ez a gyakorlatban? Az Nftv. az oktatásért felelős miniszternek biztosít jogkört arra, hogy évente meghatározza a felsőoktatási intézmények által folytatott szakos képzésben igénybe vehető ösztöndíjas létszámokat, illetve a felvételhez szükséges minimális pontszámkövetelményt. A nemzetiségi képzések esetén a képzőintézményben, amely egyébként akkreditációval rendelkezik, tehát képes a nemzetiségi oktatás biztosítására, ösztöndíjas létszámokat a tárca minden tekintetben minden jelentkező számára biztosít. Talán emlékeznek még arra, beszéltünk is róla a bizottság ülésén is, hogy 2013-ig, amíg a kormány képzési területi keretszámokat hagyott jóvá, tehát csak az volt, hogy pedagógusképzésre 400 fő, addig a felvételi vonalhúzásai során adott intézmény bölcsészettudományi, vagy pedagógusképzési területén a 400 fő egymással versengett. Tehát előfordulhatott olyan, hogy magasabb pontszámú jelentkező adott képzési területen kizoríthatta a nemzetiségi jelentkezőt. 2013-tól ez gyökeresen megváltozott, hiszen szakos kapacitásszámokat határoz meg a tárca, ebben a tekintetben a nemzetiségi szakok önálló képzésnek minősülnek. Ez azt is jelenti, hogy a biztosított ösztöndíjas lehetőségek nem versenyeznek más szakokkal, hanem ha van olyan jelentkező, aki egyébként ösztöndíjas képzésre jelentkezik, megfelel a minimális pontszámkövetelménynek, ez 280 pont a teljes magyar felsőoktatás vonatkozásában, az felvételre kerül ezekre a képzésekre. Tehát olyan problémáról, hogy létszám vagy ösztöndíjas hely hiánya miatt valaki ne került volna felvételre, nem tudunk beszámolni. Tehát a nemzetiségi képzések esetén a minimális pontszám 280, a helyek pedig rendelkezésre állnak.

A tanárképzés esetében egy nagyon picivel szigorúbb a rendszer, ahol nemcsak a nemzetiségi, hanem valamennyi osztatlan tanárképzés esetén 305 pont az ösztöndíjas feltétel. 280 ponttól önköltséges formában tanulhatnak a diákok, az ösztöndíjas képzés eléréséhez 305 pont szükséges. Ez egy olyan bemeneti minőségi garancia elérését szolgálja, amely azt mondja, hogy gyengébb középiskolai tanulmányi eredménnyel vagy érettségivel nem nagyon szeretne a magyar állam ösztöndíjas képzési lehetőséget biztosítani. Minél jobb bemeneti eredményeket

szeretnénk itt látni, hiszen az elmúlt egy-két évtizedben elég sok olyan kritika fogalmazódott meg a tanárképzéssel kapcsolatban, hogy a bemenő létszámok gyengébb hozott tudása miatt egy vélelmezhetően gyengébb kimenetre került sor, ami semmiképp sem tesz jót az oktatás minőségi átalakításának. Ezért van ez a követelmény. Egyébként a tanító- és óvóképzésben 280 pont, az osztatlan tanárképzésben pedig 305 pont az ösztöndíjas bemeneti követelmény.

A felvételi eljárás esetén a magyarországi nemzetiségi középiskolákban a nemzetiségi nyelvből érettségi vizsgával rendelkezők 20 többletpontot kapnak, ha az érettségi vizsgával azonos nemzetiségi pedagógusszakra jelentkeznek. Ez egy olyan pozitív kedvezmény, amely speciálisan ezt a kört szólítja meg, és adott esetben segíthet bekerülni. Bár hozzáteszem, mivel lényegében önmagukkal versengenek, ezért ha kellő létszámban biztosítottak a kapacitások, akkor ennek a jelentősége igazából nem nagy, hiszen ha öt helyre három jelentkező van, akkor az, hogy 20 ponttal alacsonyabb a pontszám, önmagában nem befolyásolja a felvétel lehetőségét. Persze előfordulhat olyan is, hogy valakinek a 305 pontot ezzel sikerül elérnie, s akkor mégiscsak van hatása a rendszerben.

Arról is beszéltünk már, hogy a tanárképzés rendszere 2013-tól átalakult. A nyelvi szakokhoz hasonlóan öt plusz egyes képzési formában szervezhető az egységes tanári szakok. 2016 szeptemberében indulnak utoljára az osztatlan többciklusú rendszerben létesített nemzetiségi tanárszakok, de 2017-től, tehát a következő évtől egy tartalmi struktúraváltás után a nemzetiségi tanárszakokon ugyanilyen osztott rendszerben is biztosított lesz a képzés, azzal együtt is, hogy ez a korábban még BA-képzésben alapfokozatot szerettek számára biztosít majd lehetőséget, de az újonnan rendszerbe lépők már az osztatlan tanárképzés rendszerében folytatják a tanulmányaikat.

Ahogy már a bevezetőben is elhangzott, az intézményekben a képzések feltételei biztosítottak. Megvannak az intézetek és tanszékek, bár valóban sokszor küzdenek szakemberhiánnyal. Ez egyébként generális probléma, a teljes felsőoktatásban folyamatos küzdelem van a jó szakemberekért, s nemcsak a nemzetiségi képzésben, hanem mindenütt másutt is, hiszen a piacnak van egy nagyon jelentős elszívó hatása. A jó szakemberekért komoly küzdelem zajlik, az állami, az egyházi és a magánintézmények egyaránt jelen vannak a munkaerőpiacon. A kormányzat egy jelentősebb bérfeljesztésről döntött, 2016. január 1-jétől generálisan 15 százalékkal emelkedett az állami felsőoktatási intézményekben az oktatói bértáblában foglalt minimális kötelező illetmény mértéke. Többet persze lehet fizetni, hiszen a magyar felsőoktatásban felülről nyitott bérrendszer van, de a kötelezően garantált rész 15 százalékkal meg lett emelve, és a következő két évben további 5-5 százalékos garantált illetménynövekedés lesz. Abban bízunk, hogy ezzel sikerül a pályát egy kicsit vonzóbbá tenni.

Az intézmények képesek a képzések biztosítására - ahogy az a bevezetőben is elhangzott -, számos esetben mégis probléma a jelentkezők számának a csökkenése. A kevés számú jelentkező miatt fordulhat elő az, hogy egyes nemzetiségi képzések nem tudnak elindulni. Még egyszer mondom, a kapacitás meghirdetésre kerül, az ösztöndíjas helyek biztosítva vannak, de ha nincs jelentkező, akkor az elindítás nehézkes. A tárca a képzések elindítását egy jelentkező esetén is minden esetben támogatja. Állami intézmények esetén a minisztérium fenntartóként öt fő alatt nem nagyon enged meghirdetni alapképzést. Ha valaki a felvi.hu-n ránéz a meghirdetésekre, a minimális és maximális kapacitásszámokra, azt látja, hogy az állami intézményekben öt fő alatt lényegében nem engedünk hirdetni - az egyházi és a magánintézmények köre nyilván egy kicsit más, ott a fenntartó dönti el, hogy generálisan finanszíroz-e ilyen kicsi képzéseket -, de a nemzetiségi képzés kivétel,

nemzetiségi képzéseket egy fős minimális létszámmal is meghirdethetnek az intézmények, s a képzés ennek megfelelően egy fővel is elindul. Ez persze egy kényszerintézkedés a tárca részéről, mi annak örülnénk, ha nem kellene ilyen intézkedésnek lennie, mert mindenhol nagyobb lenne a jelentkezői létszám, de látva a realitásokat, hogy ezekre a képzésekre sokszor csak egy-két fő jelentkezik, nem lenne fair, ha emiatt ellehetetlenülne a képzés. E tekintetben tehát igyekszünk maximálisan pozitívan, támogató szellemben eljárni.

A létszámok kapcsán hadd mondjam el, hogy a bizottsági ülésre készülvén a felsőoktatási információs rendszerben megvizsgáltuk azt, hogy jelenleg összesen hány fő vesz részt a nemzetiségi pedagógusképzésben. A 2015 októberi statisztika alapján - ebbe nem beleszámítva a germanisztika alapszakot, csak a nemzetiségi szakot; ilyen értelemben egy picit módszertani kérdés is, hogy a német szak beleszámít-e vagy nem, de csak a szűkebb értelemben vett nemzetiségi képzéseket vettük bele -, 558 fő vesz részt nemzetiségi pedagógusképzésben, tehát 558 aktív hallgatói státuszról beszélhetünk. Az óvodapedagógus-képzésben 253 fő, a tanítóképzésben 175 fő, a tanárképzésben pedig 130 fő vesz részt. Ez a szám, ahogy mondani szokták, egyszerre alacsony és egyszerre magas. Annak a megítélése, hogy ez mire elég, hogy képes-e a jövőre nézve biztosítani a pedagógusszükségletet, viszonylag nehéz. Ez a szám önmagában alapvetően nem alacsony, hiszen létezik nemzetiségi pedagógusképzés, de lehetne magasabb is. Még egyszer mondom, ennek az utóbbi három évben kizárólag csak a jelentkezői, érdeklődői oldalon van gátja, egyébként semmilyen állami, adminisztratív akadály nincs, ami ezt a számot korlátozná.

Ha végignéznénk, hogy az egyes intézményekben milyen képzésben hányan vannak, az hasznos lehet. Erről át tudunk adni egy táblázatot a bizottságnak. Ha a bizottság ezzel megelégszik, akkor át fogom adni és most eltekintek a felolvasásától. Hogy legyen?

ELNÖK: Köszönöm szépen ezt a lehetőséget. Szoktunk olyat csinálni, hogy megkérjük az előadót, adja át az anyagát, amit mi a tagoknak elküldünk. Lehet beszélni róla, de a táblázatot mindenképpen kérnénk, s akkor most nem kell nagyon mélyen belemenni. Köszönöm szépen.

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akkor intézményi bontást nem mondanék, de azért nemzetiségenként fussunk rajta végig, és utána át fogom adni. A táblázat a 2015. október 15-i állapotot tartalmazza, amelyben az összes hallgató minden adata benne van, ez tehát egy sziklaszilárdságú ügy. Gyakorlatilag a teljes aktív hallgatói létszámról van szó, függetlenül attól, hogy hányadéves. A roma nemzetiség esetén roma óvodapedagógus szak roma szakirányán 62 hallgatóról tudunk, tanító esetén 10-ről, romológia szak esetén a Pécsi Tudományegyetemen 12 főről, romológia mesterszak esetén 3 fő, romológia tanár esetén 8 és osztatlan képzésben romológia tanár esetében nulla, tehát erre nincs jelentkező.

A bolgár nemzetiség esetén a szlavisztika alapszak bolgár szakirányán 3 főről, mesterképzésben bolgár nyelv és irodalom szakon 2 főről tudunk.

Belevettük, ahogy szokták mondani, bár ez nem feltétlenül tartozik annyira ide, a cseh nemzetiséget, mert miért ne említeném. Szlavisztika szaknak a cseh szakirányán 9-en vannak, mesterképzésben 4-en.

Horvát nemzetiség esetén óvodapedagógus horvát nemzetiségi szakirányon 6 fő, tanító horvát nemzetiségi szakirányon 13 fő, szlavisztika szak horvát szakirányán 26 fő, szlavisztika horvát nemzetiségi szakirányon 2 fő, mesterképzésben horvát nyelv

és irodalom 2 fő, horvát és nemzetiségi horváttanár szakon 4 fő, osztatlan képzésben horvát és nemzetiségi horváttanár esetén szintén 4 fő.

Lengyel nemzetiség: alapképzésen szlavisztika lengyel szakirányon 48 fő, mesterképzés lengyel nyelv és irodalom 8, lengyeltanár esetén 2, illetve osztottban még 1 fő, osztatlan képzésben lengyel és nemzetiségi lengyel nyelv és kultúra tanár 2 fő.

Német nemzetiség: óvodapedagógus német nemzetiségi szakirány 250 fő, német nemzetiségi tanító 125 fő, germanisztika német szakirány 817 fő, germanisztika német nemzetiségi szakirány 47 fő, mesterképzésben német nemzetiségi nyelv és irodalom 1 fő, mesterképzés német nyelv, irodalom és kultúra 38 fő, némettanár esetén 312 fő. Ezekre az adatokra mondtam, hogy nem számoltuk bele a nemzetiségibe, de, azt gondolom, a teljességhez hozzátartozik. A német és nemzetiségi némettanár 21 fő, osztatlan képzésben német nyelv és kultúra tanár 349 fő, német és nemzetiségi német nyelv és kultúra tanára 69 fő.

Román nemzetiség esetén óvodapedagógus román nemzetiségi szakirányon 17 fő, tanító román nemzetiségi szakirányon 22 fő. Romanisztika román szakirány 7 fő, romanisztika román nemzetiségi szakirány 4 fő. Mesterképzésben román nyelv és irodalom 2 fő, román és nemzetiségi román tanár 6 fő. Osztatlan képzésben nincs aktív hallgató.

Szerb nemzetiség: óvodapedagógus szerb nemzetiségi szakirányon 3 fő, szerb nemzetiségi szakirányú tanító 3 fő, szlavisztika szerb szakirányon 13 fő, szlavisztika szerb nemzetiségi szakirányon nincs aktív hallgató. Mesterképzésben szerb nyelv és irodalom 4 fő, szerb és nemzetiségi szerbtanár 9 fő, osztatlan képzésben szerb és nemzetiségi szerb nyelv és kultúra tanára 3 fő.

Szlovák nemzetiség: óvodapedagógus szlovák nemzetiségi szakirány 8 fő, tanító szlovák nemzetiségi szakirány esetén 2 fő, szlavisztika szlovák szakirány 10 fő, szlovák nemzetiségi szakirány szlavisztikán 1 fő. Mesterképzésben szlovák nyelv és irodalom 4 fő, tanárképzésben az osztott képzésben szlovák és nemzetiségi szlováktanár 7, osztatlan képzésben szlovák és nemzetiségi szlovák nyelv és kultúra tanára 3 fő.

Szlovén nemzetiség: szlavisztika szlovén szakirányon 10 fő, szlavisztika szlovén nemzetiségi szakirányon nulla, nincs aktív hallgató. Mesterképzésben szlovén nyelv és irodalom szakon 3 fő. Tanárképzésben szlovéntanár 1 fő, illetve szlovén és nemzetiségi szlovéntanár esetében még 1 fő. Osztatlan képzésben nincs aktív hallgató.

Ukrán nemzetiség esetén: szlavisztika ukrán szakirány 12 fő, mesterképzésben ukrán nyelv és irodalom 2 fő, osztatlan képzésben ukrán és nemzetiségi ukrán nyelv és kultúra tanára 1 fő. Ez tehát az állomány. Átadásra kerül a lista és ez alapján tudja a bizottság részleteiben is ezt elemezni.

Hadd tegyem hozzá, hogy a nemzetiségi pedagógusképzés nemcsak létszámaiban támogatott, hanem egyes képzésekhez tartozó képzési támogatás mellett speciális támogatásban is részesül. A nemzetiségi pedagógusképző-helyek költségvetésében elég hosszú ideje egy speciális támogatás jelenik meg, 2013-ban ez 123,8 millió forint volt, 2014 óta ennek a mértéke csaknem 161 millió forint, 160 millió 940 ezer egészen konkrétan. Ez gyakorlatilag a képzési támogatás felett biztosít még a kis létszámból fakadó speciális, mondjuk így, fenntartási szükségletekhez többlettámogatást. Bocsánat! 2016-ban már 169,4 millió forint. Tehát egy kis emelkedést még 2014-'15-höz képest tudtunk biztosítani. A nemzetiséghez tartozó fiatalok anyaországi tanulmányait teljes vagy részképzés esetén kormányközi vagy tárcaközi munkatervek tartalmazzák, és ezt biztosítjuk is korábban a Magyar Ösztöndíj Bizottság, most pedig a Tempus Közalapítvány pull rendszerű ösztöndíjain keresztül elsősorban.

A pedagógus-továbbképzés feladatait, bár ez a köznevelési feladatok körébe tartozik, figyelemmel követjük, hiszen a felsőoktatási intézmények is folytatnak ilyeneket. Valamennyi kisebbségi oktatással is rendelkező közösség számára biztosított a pedagógus-továbbképzés lehetősége. Erről is vannak olyan nyilvántartásaink, amelyek a különböző szakirányú továbbképzéseket tartalmazzák, tehát a felsőoktatási intézmények által létesített szakirányú továbbképzéseket. Az alapképzési szakok önálló szakképzettséget eredményező szakirányának megfelelő szakirányú továbbképzések, illetve a nemzetiségi szakirányi továbbképzések listája is itt van a birtokomban. Ezeket is átadom, a jegyzékben szereplő nemzetiségi pedagógus-továbbképzéseket szintén át fogjuk adni. *(Elnök: Köszönjük szépen.)* Azt gondolom, erről részleteiben talán felesleges beszélnünk. Fontos még, hogy a nemzetiségi pedagógus-továbbképzésekhez az EMMI nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkársága biztosít pályázati forrást. 2015-ben 10 millió forintot biztosítottak még pedagógus-továbbképzési feladatokra, ami szintén elérhető, elnyert pályázatokról beszélünk.

Talán még az Oktatási Hivatal érintettségi körében beszélhetek a tavalyi évnek egy fejleményéről, bár lehet, hogy erről Sipos Imre helyettes államtitkár úr is fog néhány gondolatot mondani. Ez a pedagógiai-szakmai szolgáltatások kérdésköre, hogy ezt milyen módon tudja támogatni részben az Oktatási Hivatal, részben az oktatási kormányzat. Létrejött a Nemzetiségi Pedagógiai Oktatási Központ az Oktatási Hivatal keretei között. Ennek a feladata, hogy a köznevelési intézmények számára szakmai támogatást biztosítson. A központ illetékességébe 1017 magyarországi nemzetiségi nevelést-oktatást folytató intézmény tartozik és gyakorlatilag a nemzetiségi szaktanácsadók mozgatásával, az ő mesterpedagógus szaktanácsadóként rendelkezésre álló időkeretük terhére történnek olyan fejlesztési szakmai támogatási tevékenységek, amelyeket ezen 10 fős állomány, tehát az POK állományának a biztosításával látnak el. Tavaly került felállításra ez a szervezeti egysége az Oktatási Hivatalnak. Az állomány feltöltése most idén zárult le teljes egészében. Nagyon nehezen találtunk a roma nemzetiség számára referenst, de ő is meglett. Több esetben más pedagógiai intézetekből kerültek átvételre kollégák. Megtörtént annak a felmérése, hogy a köznevelési intézmények milyen szolgáltatásokra, milyen támogató tevékenységekre tartanak igényt. Ezek a fejlesztő funkciók részben a mesterpedagógusok bevonásával, részben pedig a POK rendelkezésére álló költségvetési források terhére 2016 folyamán is megtörténnek majd. Ezzel is igyekszünk támogatást biztosítani a nemzetiségi képző intézményeknek.

Bevezetésként ennyit terveztem elmondani, és természetesen állok rendelkezésre a kérdések tekintetében. Elnézést kérek, ha egy kis köhögéssel és rekedtséggel nehezítettem az előadás élvezhetőségét, de ahogy mondani szokták, a sokgyermekes szülők egyik komoly kihívása az, amikor a gyermekek így a tavasz folyamán több helyről is hordják haza az áldásnak ezt a részét. Ezért elnézést kérek.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm miniszteri biztos úr beszámolóját. Azt gondolom, a hang nehézségei ellenére is követni tudtuk az előadását. Most pedig megkérdezem az albizottság tagjait, hogy ki kíván kérdést megfogalmazni a miniszteri biztos úrhoz. Giricz Vera ruszin szószóló asszony!

Kérdések, észrevételek, válaszok

GIRICZ VERA ruszin nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Nagy tisztelettel üdvözlöm vendégeinket és a megjelent kollégákat. Én a ruszinokat képviselem. Ismert a mi összetett és nem egyszerű helyzetünk, hiszen az

őshazánkban a második világháború befejezése óta, tehát hetven éve nincs ruszin nyelv és irodalomképzés. Ruszin szakembereket csak Eperjesen, Újvidéken és Krakkóban képeznek. A hazai ruszin tanítóképzés, tanárképzés nincs megoldva. Két helyen folyik ruszin nyelvoktatás, Komlóskán és Múcsonyban, ahol régebben orosz és szlovák végzettségű tanárok tanítottak. Mára érkezünk el oda, hogy Múcsonyban van olyan fiatal tanár, aki Ungváron végzett történelem szakon és letette a ruszin nyelvvizsgát, és ő ezzel a nyelvvizsgával egy darabig taníthat. De tudjuk, hogy csak egy darabig. Óvodapedagógus jelentkezőnk is van, aki ukrán szakon végzett Beregszászban, de nagy gond számunkra, hogy miként tudnánk az ő képzésüket megoldani.

Most készültek el a TÁMOP keretében a magyarországi ruszinok történelmében először ruszin tankönyvek az 1-2. osztályosok és népismereti tankönyvek az 1-4. osztályosok részére, tehát megvan a tananyag, és a kerettantervek is már régen elkészültek. Most természetesen nem várok prompt választ, de elmondanám, hogy készülünk egy anyaggal, amellyel önökhöz szeretnénk fordulni. Vannak bizonyos elképzeléseink, mert tájékozódunk Eperjesen és Újvidéken is, és úgy tűnik, hogy Eperjes esélyesebb, mivel uniós tag, így könnyebben lehet ott bizonyos ösztöndíjakhoz hozzájutni. Mindössze azt szeretném kérni, hogy ha megérkezik az anyagunk, akkor támogassák, mert számunkra rendkívül fontos, hogy ezt a gondot megoldjuk. Már sok minden megoldódott, most a tanár- és tanítóképzésen lenne a hangsúly. Előre is köszönöm a segítségüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem az albizottság tagjait, hogy akar-e még valaki kérdést intézni a miniszteri biztos úrhoz. *(Nincs jelentkező.)* Ebben az esetben a görög szószóló úrnak adom meg a szót.

KORANISZ LAOKRATISZ görög nemzetiségi szószóló: Mint szoktam volt, csatlakozom Giricz Verához, hiszen nekünk is ugyanaz a problémánk. De mindenekelőtt tisztelettel köszöntöm az Emberi Erőforrások Minisztériumától érkezett vendégeinket. Tehát nekünk is hasonló a problémánk, mint a ruszinoknak. Végignéztem a nemzetiségi tanárképzést, és sehol nem találtam görög nyelvű oktatást, bár tudom, hogy az Eötvös Loránd Tudományegyetemen valamilyen módon folyik görög nyelvoktatás. A mi problémánk persze nem annyira nehéz, mint a ruszinoké, mert nekünk van lehetőségünk arra, hogy Ciprusból és Görögországból vendégtanárokat fogadjunk. Ez éveken keresztül így is volt. Amikor én voltam a Görög Országos Önkormányzat elnöke, akkor Görögországnak a gazdasági nehézségei ellenére még volt lehetősége vendégtanárokat küldeni, és küldött is mintegy 11-12 tanárt, mára viszont ez leszűkült négyre, s gondolom, hogy jövőre még rosszabb lesz a helyzet, mert Görögország gazdasági helyzete tovább romlott, nem kis részben a migránsválság miatt.

Azt szeretném megkérdezni, hogy tudjuk megoldani azt, hogy a vendégtanárainkat, akiket a görög állam nem tud tovább finanszírozni, mi fizessük. Többen is jelezték nekem Görögországból, hogy szeretnék idejönni dolgozni, nyelvet oktatni, illetve az óvodai képzésben részt venni, de a finanszírozás kérdése nincs megoldva. Mivel Görögországhoz hasonlóan mi is európai uniós ország vagyunk, úgy kellene finanszírozni a görög vendégtanárokat is, mint a magyar tanárokat. Az ellátásukat a Görög Országos Önkormányzat is meg a beloianiszi polgármesteri hivatal is vállalná. Beszéltem az ottani polgármesterrel, aki elmondta, hogy van lehetőségük szállást adni nekik. Tehát a kérdésem: hogy tudjuk őket fizetni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem miniszteri biztos urat, hogy most kíván válaszolni, vagy még én is feltehetem a szószólói kérdéseimet. (*Dr. Maruzsa Zoltán: Úgy legyen, ahogy ön szeretné.*) Akkor most tessék válaszolni!

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Rendben van, most válaszolok. A ruszinok helyzete valóban kacifántos. Kérdés az, hogy valamelyik felsőoktatási intézmény képes lenne-e ilyen képzést jó minőségben folytatni. E tekintetben némileg szkeptikus vagyok. Igazából ez az, ami egy kicsit mindig is lefékezte ezt az ügyet. Egyébként akár az eperjesi, akár az újvidéki megoldás jó lehet. Az újvidéki egyetemmel hallgatói mobilitási ügyekben szoros kapcsolatban van az államtitkárság, tehát élő kapcsolatban vagyunk velük, az eperjesi egyetemen pedig - csak hogy színesítsük a nemzetiségi képet - magyar a rektor, ami egy külön érdekesség. Tudomásom van az ő ez irányú tevékenységükről, ráadásul ott a magyar képzéssel egy szervezeti egységen belül zajlik a ruszin képzés gondozása is. Ez tehát lehet megoldás, ha ilyen irányú javaslatok is jönnek. Eperjes tekintetében azért könnyebb a dolog, mert Szlovákia uniós állam, így az oklevél-elismeréstől kezdve a munkaerő-mobilitásig sokkal egyszerűbb az együttműködés, mint Szerbiával, még ha Újvidékről is van szó. Ha ilyen irányú javaslat érkezik, akkor a tárca tud jó megfontolásokkal élni. Eperjesen egy már létező képzésre, egy már felépített szakembergárdára építve a vélhetően nem tömeges jelentkezői létszámot sokkal jobban tudnánk biztosítani, és ez kiváló példája lehetne annak, hogy nemcsak nemzeti keretek között lehet gondolkozni a problémák megoldásában, hanem kicsit kitekintve is. Én tehát a magam részéről ezt szívesen támogatom, mert sokkal megnyugtatóbb megoldás lenne, mint sok más alternatíva. Az eperjesi egyetemmel egyébként is kapcsolatban állunk. Semmilyen megoldhatatlan problémát nem jelentene kibővíteni velük az együttműködésünket.

A görög probléma megoldásának is lehetne egy ilyen vonala. Ahogy szószóló úr is mondta, görög vendégtanárok meghívásával jobban biztosítható lenne a szakember-utánpótlás. Valóban az ELTE-n van görög tanszék. Nekem még kollégiumi emeleti társam is volt, aki görög szakra járt, úgyhogy még viszonylag jól is ismerem az ottani társaságot. Van is számos olyan vegyes házasság egyébként magyar-görög vonatkozásban, ahol a magyar nyelvtudás sem jelent problémát, és ha van olyan kolléga, aki egyébként Görögországban rendelkezik olyan tanári képesítéssel, amivel Magyarországon tud munkát vállalni, valóban uniós országról van szó, ezzel semmi probléma nincs. Technikai akadály egy van, de az viszonylag gyorsan megugorható, ez az, hogy az okleveleket honosítani kell a tanárképzésben is. Ebben az Oktatási Hivatal jár el, és bár a honosítás, mondjuk így, majdnem automatikus, de a tanárképzésben egy-két különbözőzeti vizsgát annyiból szoktak kérni, hogy valamelyik magyarországi pedagógusképző intézmény kicsit ránézzen az illetőre. Ennek egy oka van: a tanárképzési rendszerek rendkívül eltérőek szerte a világban, máshogy más módszerekkel oktatnak. Nyilván más a magyar NAT követelményrendszere, mint valahol másutt. Tehát míg például egy villamos mérnök oklevélnél nem vizsgálhatja senki, hogy milyen villamos mérnök lett, hanem van egy viszonylag automatikus elismerés Unión belül, addig a tanárképzésnél általában az szokott lenni, hogy az Oktatási Hivatal görög esetben biztosan az ELTE-n, hiszen ott van görög tanszék, fog kérni egy-két különbözőzeti vizsgát pedagógusképzési területen. Utána a bölcsész karon összeül majd egy bizottság, amely az érintett jelöltet meghallgatja, és ha részükről egyébként rendben van, akkor ráütik a pecsétet és utána a hivatal az oklevél-honosítást meg tudja tenni. Tehát ennek van egy ilyen bejáratott módja.

A finanszírozási kérdéskörben a pedagógus alkalmazója az a köznevelési intézmény, ahol ő foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban áll. Ilyen értelemben valóban létrejöhet egy olyan kettős támogatás, amit ön is említett, hogy az önkormányzaton keresztül szállást, útiköltség-térítést vagy bármi mást még biztosítanak neki, de igazából azt kell megnézni, hogy az ő részére az érintett köznevelési intézmény mit tud biztosítani és ezt esetleg ki tudja még kiegészíteni valamilyen többletjuttatással. Azt gondolnám, hogy erre biztosítható támogatás a köznevelési intézménynek is valamilyen módon és képes lehet rá egyébként az önkormányzat is, hogy az adott intézményben foglalkoztatott kollégával valamilyen második jogviszonyt létesítve, neki, ha úgy tetszik, többletfeladatokat adva, de nyilván a pedagógusmunkájával összefüggésben megfizetve tudja vonzóbbá tenni ezt a státust. Ennek a lehetőségei az én illetékességi körömön kívül esnek, de úgy gondolom, hogy ebben nem lehetetlen eljárni.

Hozzá tartozik még a dologhoz szerintem, hogy azért az elmúlt években végbe menő pedagógus-életpályareform és bérrendezés kapcsán sokat javultak a bérezési feltételek egyébként is. Megmondom őszintén, nincs arról tudomásom, hogy a Beloianisz Iskola KLIK-es intézmény-e, vagy az önkormányzat tartja fenn, vagy ki a fenntartója. (*Koranisz Laokratisz: A Görög Országos Önkormányzat!*) Akkor gyakorlatilag a saját iskolában, saját intézményben, saját pedagógusnak. Végül is azt kell mondanom, hogy birtokában vannak annak a lehetőségnek, hogy számára olyan béreltérítést vagy valamit biztosítsanak, amivel ez megtehető.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kreszta Traján román szószóló úr jelentkezett szólásra. Tessék!

KRESZTA TRAJÁN román nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Engedjék meg, kedves vendégeink, hogy nagy tisztelettel köszöntsem önöket. A románság kérdését illetően tudjuk nagyon jól, hogy Romániában korábban a román magyar oktatási minisztérium keretein belül működött egy intenzív pedagógus-továbbképzés, ha szabad ezt mondani. Sajnos ez valamilyen oknál fogva az utóbbi években elmaradt. A lényege talán az, hogy lehetőség nyílt arra, hogy az országos önkormányzat pályázhasson. Mint elnök mondom, hogy megállapodást kötöttünk az aradi állami egyetemmel és ezt a kérdést így tudtuk áthidalni, hogy minden évben pályáztunk és igyekeztünk a pedagógus-továbbképzést az aradi állami egyetemmel karöltve megoldani.

A másik kérdés, tetszett említeni, a hallgatók hiánya. Bizony ez a mi esetünkben is elég elszomorító. Végignéztem, hogy hány helyen, hogyan, milyen szakokon lehet a románt más egyéb szakkal párosítani. Tulajdonképpen a gond az, hogy Szegeden is például alig van hallgató. Szarvast jobban ismerem, mert oda gyakran járok a rendezvényekre. Egyetértek önnel abban, hogy valamilyen oknál fogva a pedagógus pálya nem vonzó az itt tanulmányokat folytató hallgatók számára. Köszönöm szépen. Csak ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy-két mondatot mondanék és kérem, hogy a miniszteri biztos úr ezeket megválaszolni szíveskedjék.

Nagyon sok mindenre kaptam választ azok közül a kérdések közül, amelyeket felírtam. Van viszont egy-két olyan dolog, ami aggodalommal tölt el. Egészen konkrétan például a nemzetiségi érettségi vizsgáért járó plusz 20 pont, ez nyilván a nemzetiségi nyelvre jár, viszont egy-két intézménynél előfordult egy, számomra valamilyen rejtélyes gyorsasággal lezajló folyamat. Konkrét szlovén középiskoláról beszélek, amelynek a státusában a nemzetiségi nyelv helyett a szlovén mint idegen

nyelv oktatása folyik és az érettségi mint idegen nyelvi érettségi zajlik. Tehát értelemszerűen nekik ez a pluszpontszám nem jár. Ez bizonyos hátrányt jelent, hiszen aki szlovén szakra jelentkezik Magyarországon egy középiskolában, az azért jelentkezik, mert szlovén nemzetiségi származású és szlovén nemzetiségi tanulmányokban akar részt venni.

Megmondom őszintén, tavaly szembesültem ezzel a kérdéssel. Az OFI-val volt egy dolgom, konkrétan az érettségi vizsgakövetelmények kapcsán. Ezt is feltettem egyebek mellett magamban, hogy ezen a helyzeten valamilyen módon változtatni fogok, és ha lehet, ebben természetesen kérem az önök segítségét. Érdekesnek tűnt számomra a ponthatárok meghatározása. Tudniillik a Nyugat-magyarországi Egyetem szombathelyi képzőintézményéből a szlovén tanszékről azt a tájékoztatást kaptam, hogy tavaly ott volt a legmagasabb felvételi ponthatár azért, mert a hallgató, aki felvételre jelentkezett, ilyen magas pontszámokat hozott és ezért 420-ban limitálták a pontszámot. Az, hogy 305 ponttól bejuthat valaki, ez nekem ellentmondásosnak tűnő dolog, de örülnék, ha ez így lenne, különösen is, ha mondjuk a 280 lenne a minimális pontszám. Egyébként pedig azt kell mondanom, hogy minden, amit a miniszteri biztos úr elmondott, az számomra roppant megnyugtatóan hangzik, hiszen ennél többet, azt hiszem, nagyon nem is tehet egy ország a nemzetiségi felsőfokú képzésért. Ugyanis ha egy fővel lehet nemzetiségi szakot indítani, akkor ez nagyon pozitív diszkriminációnak tűnik, amit nagyon szépen köszönünk. Tartsák meg, legyenek olyan kedvesek, ameddig csak lehet.

Még egy kérdésem van, ami lehet, hogy már okafogyottá vált a struktúraátalakítás miatt. Nevezetesen a nyelvszakos képzés, az 5+1-es képzéssel szemben például az idegen nyelvekre vonatkozik a 4+1-es képzés, viszont a nemzetiségi nyelveket képző intézmények egyikéből kaptam olyan tájékoztatást, hogy nemzetiségi nyelvekre ez nem terjed ki. Lehet, hogy a tájékoztatás nem jó, nem tudom. Nem baj, ha nem kapok azonnali választ. Ahogy mondtam, nyilván...

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az első kettőre azonnal tudok reagálni. *(Elnök: Jó, köszönöm.)* Az nem biztos, hogy a harmadik kérdést jól tudjuk értelmezni, hogy pontosan mi nem terjed ki rájuk. Lehet, hogy annak örülnénk írásban, vagy akkor beszéljük meg, hogy mi a probléma, mert nem tudtam azonosítani.

Az érettségire vonatkozott az egyik kérdés, hogy a nemzetiségi középiskolában nemzetiségi nyelvből tett érettségi miért idegen nyelvi érettségi. Amikor az Oktatási Hivatal a felvételit végzi, akkor viszonylag szigorú szabályok alapján jár el a tekintetben, hogy mire jár a többletpont és mire nem jár. A szlovén érettségit szervező köznevelési intézmény szervezhetné az érettségit ilyen vagy olyan módon is, az pusztán egy regisztrációs nyilvántartási kérdés lenne a köznevelési intézmény számára, hogy milyen szlovén érettségit szervez, de a kérdés az, hogy a szabályozásban miért érdemes a nemzetiségi nyelvhez kötni. Mint tudjuk, németből nagyon sokan érettségiznek, és ha azt mondjuk, hogy a plusz 20 pont mindenkinek jár, aki nemzetiségi nyelven érettségizik, de nem a nemzetiségi érettségit teszi le, akkor ez elég sok jelentkezőt tenne jogosulttá a plusz 20 pontra, és egy kicsit elveszne a nemzetiségeket célzó pozitív diszkriminatív jellege a plusz 20 pontnak. Konkrétan a középiskolások 30-40 százaléka érettségizik németből. Nem tudnánk megvédeni az angolokkal szemben azt, hogy az angolra miért nem jár a plusz 20 pont. Erre persze lehet azt mondani, hogy Magyarországon a német nemzetiség honos, az angol meg nem honos, de azért könnyen kerülhetnénk kutyaszorítóba. Bármennyire is azt mondanám szívem szerint, hogy szlovén vonatkozásban olyan kicsi a létszám, hogy a plusz 20 pontot annak a néhány embernek is nyugodtan oda lehetne adni, mégsem

gondolom, hogy e tekintetben lépnünk kellene. A plusz 20 pont kizárólag annak jár, aki nemzetiségi pedagógusszakra megy, aki pedig oda jelentkezik és megvan a minimális pontszáma, azt úgyis felvesszük. Az, hogy 400 vagy 420 ponttal vesszük-e fel, lényegében mindegy, egyedül a 305 pontnál lehet szerepe, de nagyon kicsi az esélye, hogy ennek ilyen vonatkozása legyen.

Itt jutottunk el a ponthatár kérdéséhez. Mi a ponthatár? A ponthatár az utolsó felvett hallgató pontszáma. A HVG két évvel ezelőtt azt írta - jót mosolyogtunk rajta a minisztériumban -, hogy az ELTE-n spanyol-portugál osztatlan tanárképzési szakra volt a legnehezebb bekerülni, mert 478 volt a ponthatár. Ez persze így volt, de csak azért, mert összesen egy hallgató jelentkezett oda, aki 478 pontot ért el, ezért az informatikai rendszer azt mondta, hogy a ponthatár 478 volt, az utolsó felvett jelentkező pontszáma. Ha lett volna egy 280 pontos második jelentkező is, akkor 280 lett volna a ponthatár. Tehát helyesen mondták a Nyugat-magyarországi Egyetemen, hogy 420 volt a ponthatár, mert nem volt nála gyengébb, a követelményeket még teljesítő jelentkező. A ponthatár ilyen értelemben mindig egy technikai határ. Most, hogy kapacitásrendszerben dolgozunk - ha egy 50 fős kapacitású szakról beszélünk -, azt mondjuk, hogy a minimális kapacitás 5 fő, a maximális 50. Ha hatvanan jelentkeznék, akkor ötvennél elvágja a rendszer, és az utolsó felvett ember pontszáma lesz a ponthatár valahol 280 pont fölött. Ha 49-en jelentkeznék, akkor mindenkit fel lehet venni, aki elérte a 280 pontot, és a ponthatár a nagy számosság miatt valószínűleg 280 lesz, de az is lehet, hogy mind a 49 ember eléri a 300 pontot, akkor 300 lesz a ponthatár, tehát a kapacitás végénél vágja el a rendszer. Ha nincs gyengébb jelentkező, aki még beférne, akkor kialakulhat magas ponthatár is.

A harmadik kérdéskör esetében pedig tisztázzuk, hogy pontosan mi a kérdés, és akkor hivatalosan is meg fogjuk rá adni a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm miniszteri biztos úrnak és munkatársainak ezt a gyakorlatilag mindenre kiterjedő tájékoztatást. Ígérem, hogy fogunk még néhány kérdéssel öönhöz fordulni, s már előre megköszönöm a lehetőséget, hogy ezzel élhetünk.

A vendégeink közül dr. Lásztity Jovánka szeretne még kérdést feltenni a miniszteri biztos úrhoz. Kérdezem az albizottság tagjait, hogy hozzájárulnak-e ehhez. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag hozzájárult. Lásztity Jovánkáé a szó.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA igazgató (Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános iskola, Gimnázium és Diákotthon): Köszönöm szépen a szót. Nagy tisztelettel üdvözlöm a jelenlévőket. Szeretném kihasználni az alkalmat, hogy ebben a körben lehetek, és az Oktatási Hivatal elnökének olyan kérdéseket szeretnék feltenni, amelyek a szerb nemzetiségi köznevelést és felsőfokú oktatást érintik, és amelyek számunkra problémát jelentenek.

Az első problémám az, hogy itt folyamatosan kéttannyelvű pedagógusképzésről van szó, viszont mi vagyunk Magyarországon az egyetlen nemzetiség, amelynek tannyelvű iskolái vannak, ahol a közismereti tárgyakat - matematika, fizika, kémia, biológia - szerb nyelven tanítjuk, de ezeknek a tanároknak a képzése semmilyen keretek között nem oldható meg Magyarországon. Ez persze normális is, mert ha engem a jó egészségem megtart, akkor még harminc évig nem kell újabb biológiatanár, utána viszont majd kell. Szeretném megkérdezni - s az Oktatási Hivataltól e tekintetben valamilyen állásfoglalást kérni -, amit majd a Szerb Országos Önkormányzat nevében is megfogalmazunk, hogy milyen mód lenne ennek a problémának a megoldására.

Elmondom, hogy ez miért probléma. Azért, mert amikor a nosztifikálás esetében - amit elnök úr is említett, s akkor gondoltam, hogy ez ügyben mégiscsak mondok egy-két szót - egy szerbül beszélő matematikatanár beadja az összes dokumentációját, akkor behívják az ekvivalencia bizottsághoz és számon kérik rajta, hogy miért nem beszél magyarul. Én pedig kifejezetten azért szeretném őt alkalmazni, mert szerbül kell tanítania a tantárgyát. Azt a logikát is megértem, amit a hivatalban mondanak, de ha neki lesz egy határozata arról, akkor az elvileg feljogosítja arra, hogy bármelyik magyar intézményben tanítson. Erre kellene valamilyen megoldást találni, mert ez nem megoldott, és teljesen felesleges lenne bármelyik felsősoktatási intézményt arra kötelezni, hogy indítson ilyen képzéseket, mert nem szükséges. De valamilyen megoldást találni kéne, mert most úgy néz ki a dolog, hogy ez egy mintegy héthónapos folyamat és nem biztos a határozat, és összességében körülbelül 250 ezer forintba kerül, ugyanis ha mindent lefordított az OFFI-ban, mert csak az fogadható el, és megfizeti a 167 ezer forintos illetéket, az körülbelül 250 ezer forint.

A másik problémám pedig az, hogy az ellenőrzések során a szakos lefedettséget kőkeményen számon kérik rajtunk. A legutóbbi tanügyigazgatási ellenőrzés során az én iskolámban 26 kollégánál találtak hiányosságot, ami igazából nem is a szaktudásukra vonatkozott, hanem az előbb említett problémákat jelezte. Ezt nagyon fontos lenne megoldani, mert ez előbb-utóbb komoly problémát fog jelenteni a szakos lefedettségben.

S még egy kérdésem lenne. Elnök úr említette a nemzetiségi POK-ot. Nagyon jó, hogy ez van, borzasztóan örülünk is neki, viszont a szűk keresztmetszet miatt rossz érzésem van. Ön is említette, hogy nehezen történt meg a feltöltése. Azt is jó lenne figyelembe venni, hogy azok az emberek, akik odakerülnek, valóban tudjanak segíteni, mert nagyon nagy változások voltak a köznevelésben az elmúlt két-három évben, és valószínűleg még lesznek is. Ne az legyen az érv, hogy darab-darab. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy urat láttam jelentkezni, a Görög Országos Önkormányzat elnökhelyettesét. Szeretném megkérdezni az albizottság tagjait, megszavazzák-e, hogy szót kapjon elnökhelyettes úr. *(Senkinek nincs ellenvetése.)* Úgy látom, hogy igen. Akkor azt kérem, hogy nagyon röviden legyen szíves! *(Agárdi Bendegúz Szpírosz: Rövid leszek!)* Köszönöm szépen.

AGÁRDI BENDEGÚZ SZPÍROSZ elnökhelyettes (Magyarországi Görögök Országos Önkormányzata): Köszönöm a szót, elnök asszony. A miniszteri biztos úrhoz olyan hozzászólásom lenne, hogy jelenleg két iskola van a fenntartásunk alatt, a Beloianisz Általános Iskola és egy kiegészítő nyelvoktató iskola. A legnagyobb problémánk jelen pillanatban az, hogy 2005-ig volt újjörögktanár-képzés az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Ez megszűnt. Két-három éve várunk arra, hogy az akkreditációs bizottság újra elfogadja, mert akkor a tanárképzésünk megoldódik Magyarországon is. A görög állam jelenleg is küld, sőt tavaly növelte az ide delegált tanárok létszámát, 11 soha nem volt, jelenleg 5 vendégtanárunk van és 1 az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Tehát a válság ellenére a görög állam továbbra is finanszírozza ezt, sőt növeli a pedagógusok létszámát. Nekünk az újjörög-tanárképzést kell újraindítani az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Ez annyi, hogy az akkreditációs bizottság meghozza azt a döntést, amit várunk pár éve.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átadom a szót.

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Először az újrög-ügyhöz. A Magyar Akkreditációs Bizottságnak szoros határidői vannak. Tehát biztosan nem áll évek óta ott egy ilyen ügy. Szívesen utánanéznék, hogy ez hogy áll, de az biztos, hogy az ELTE-nek egy indítási feladata van. Ez azt jelenti, hogy a létesített képzésnek és kimeneti követelményeknek megfelelően kezdeményezi a szak indítását. Az Oktatási Hivatalhoz benyújtja a kérelmét, utána ez elmegy a MAB-hoz, a MAB-nak 90 napon kell szakvéleményt adnia. Vagy igen, vagy nem. Tehát az ügy lezárul. Így egy teljes szakindítási eljárás 3-4 hónap. Ha van fellebbezés, ilyesmi, akkor az haladhat, de hogy első körben valaminek történnie kell, az biztos. Utána fogok nézni. Ilyen elvileg nem lehetséges, hogy évekig álljon valami, mert vagy mondanak egy kerek nemet vagy mondanak egy kerek igent, de elvileg olyan, hogy fekszik, nem lehetne, fogalmazzunk így. Nem tudom. Az ELTE rektorával szoros együttműködésben vagyunk, tehát ha vert volna hullámokat, ha ebből egy többszöri fellebbezéses problémás ügy lenne, akkor huszonhatszor jelezte volna idén, hogy ezzel gondjuk van. Meg fogjuk nézni, hogy ez hogy áll. *(Agárdi Bendegúz Szpirosz: Köszönöm.)* Ha az egyetem ebben megteszi a szükséges lépéseket, én nehezen vélelmezem azt, hogy a magyar felsőoktatási akkreditációs bizottságban valaki azt vonná kétségbe, hogy az ELTE-n tudnak görög tanárt képezni és ezt mondaná valamelyik másik intézmény, ahol egyébként nincs görög tanszék. Tehát nem lehet nehezített a pálya szerintem. Néha az intézmények konkurálnak egymással és nem akarja három, hogy a negyediknek is legyen valamije, de itt ilyen nincs. *(Agárdi Bendegúz Szpirosz: Megszűnt 2005-ben és azóta újra kell hogy induljon!)*

ELNÖK: Elnézést kérek! Ez egy albizottsági ülés, tehát a párbeszéd folytatására itt nincs lehetőség. *(Dr. Maruzsa Zoltán: Megnézzük!)* Viszont azt kérem azoktól, akiknek esetleg további kérdése lenne, hogy tessenek megfogalmazni, nagyon szívesen közvetítek, és ha a miniszteri biztos úr is egyetért vele, akkor én eljuttatom önökhöz.

DR. MARUZSA ZOLTÁN miniszteri biztos (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Egészen nyugodtan jöjjön írásban hozzám személyesen is akár és intézzük a választ.

A honosítási ügyekről még természetesen beszéljünk. Ami az árakat illeti, ebben elindult egy olyan kormányzati rezsicsökkentési folyamat, amely számos eljárásnak az ingyenessé tételét célozta meg. Ősszel fogadott el egy ilyen csomagot az Országgyűlés, most tavasszal is halad ez tovább. Tehát ebben napirenden volt, van egyébként az oklevél-honosítási ügyek ingyenessé tétele is, hiszen erre van hivatal, amely ezt teszi. Tehát a hivatal, ahogy szokták mondani, jogszabály alapján jár el, ahol a kormányzat valahol valamikor meghatározta, hogy milyen eljárás mennyibe kerül, ha annak árat szabott, akkor árat kér, de ha ingyenesen, akkor ingyenesen végzi el. Üdvözlém egyébként, ha ezek olcsóbbá és egyszerűbbé tudnának válni. Úgyhogy van egy ilyen törekvés, hogy az árak vagy radikálisan csökkenjenek, vagy esetleg el is tűnjenek.

Elhangzott, hogy a magyar nyelvtudást számon kérik. Ahogy el is hangzott, nem az adott intézményben szerb nyelvre kap jogosítást, hanem úgy általában a magyar köznevelés rendszerében való tanításra kap felhatalmazást az illető. Emiatt van a magyar nyelvtudás megkérve. De valóban ez itt egy legitim probléma. Ebben, nézek a helyettes államtitkár úrra, valamikor összeülhetünk és meg lehet vizsgálni, hogy lehessen-e csak adott intézményben, csak az adott idegen nyelvnek a magyarországi oktatására vonatkozó engedélyezési eljárást is kitalálni. Ilyenből meg

főleg rendkívül kevés ügy van. A kérdés az, hogy az adott kollégának ebből lehet-e hátránya, hogy egyszer megcsinál egy eljárást, de csak arra az intézményre, és nem magyar nyelvre kapja meg. Ha két év múlva munkát vált, akkor újra csinálhatja. Ilyen értelemben ez megfontolandó (*Dr. Lásztity Jovánka: És?*), de egyébként a szabályozási feltételét kell megteremteni. Egyébként valóban egy megfontolható ügyről van szó. Biztosan segítené, segíthetné ebben (*Dr. Lásztity Jovánka: Köszönöm szépen.*) az érintett kollégát. Egyébként alapvetően a mesterpedagógusokon keresztül látja el az Oktatási Hivatal a fejlesztési feladatait, tehát semmiképpen sem egy személyhez, hanem néhány személyhez kötődik. Ha esetleg lenne olyan észrevétel, amiről tudnom kell, mint munkáltatónak, akkor azt is várom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm és változatlanul azt javaslom a vendégeinknek is, hogy adott esetben, ha kérdések merülnek fel, szívesen közvetítünk. Megköszönöm még egyszer dr. Maruzsa Zoltán úrnak és kollégáinak ezt a minden részletre kiterjedő tájékoztatót és a válaszokat, illetve élünk azzal a felkínált lehetőséggel, hogy írásban továbbítunk kérdéseket és várjuk rá a válaszokat. Köszönöm szépen.

A nemzetiségi köznevelés aktuális kérdései

Az albizottság folytatja a munkáját. Áttérünk a következő napirendi pont tárgyalására. Amint ismertettem, ez a nemzetiségi köznevelésre vonatkozó kérdéskört illeti. Először kérem szépen Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár urat, hogy a nemzetiségi közneveléssel kapcsolatos aktuális kérdésekről, illetve esetleg, ha úgy gondolja, a köznevelésben zajló átalakításokról ejtsen szót. Köszönöm szépen és rögtön meg is adom a szót helyettes államtitkár úrnak, mert tudom, hogy az ideje korlátozott. Köszönöm.

Sipos Imre tájékoztatója

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nagyon szépen köszönöm. Nagy tisztelettel köszöntöm önöket és köszönjük szépen a lehetőséget.

Igen, valóban elég sok feladat és ügy forog ma a köznevelés körül. Nem szeretném a médiában az önök előtt ismert sok-sok pontot, 25-öt, 12-t, nem tudom, mennyit idehozni és megosztani önökkel, de mégiscsak strukturáltan néhány problémacsomagról szólnék és néhány olyan elemről, ami az elmúlt néhány hónapban történt a köznevelés területén. Egyrészt a személyi változásokról bizonyosan tetszenek tudni. Oktatási államtitkárságként dolgozunk már a felsőoktatással, illetve közneveléssel együtt. Változás történt az állami intézményfenntartó központ élén. Mellette ott egy miniszteri biztos, sőt kettő miniszteri biztos segíti az állami intézményfenntartás átalakítását. Nyilván érzékelték, hogy a kormány újabb pénzügyi kiegészítést, pénzügyi eszközöket adott az állami intézményfenntartáshoz azért, hogy biztonságosabban működhessenek az iskolák. Tehát számos azonnali intézkedés megtörtént. Ezen kívül létrejött a Köznevelési Kerekasztal, amely az eddigiekhez képest a szakma sokkal intenzívebb becsatornázását és a szakmai egyeztetések intenzívebbé tételét tette lehetővé. Ezúton is köszönjük Kissné Köles Erikának és Fuzik János úrnak, hogy gyakorlatilag testközelből kéthetente érzékelik a köznevelés ügyeit. Néha olyat is, amit nem kellene. Tegnap volt egy kis kellemetlenség, itt is elnézést kérek érte, azt gondolom, nem feltétlenül tehattünk róla. Ezek a szervezeti és egyeztetési eljárások.

S akkor strukturáltan néhány szakmai elemet hadd hozzak ide. Abban mindenki egyetért - én nagyon remélem, hogy ezt a lehetőséget a szakma, a

társadalom együtt érzékeli és kezeli, és ebben tényleg érdemi változásokat tudunk tenni -, hogy a mit, hogyan, mikor és kik tanítsanak az iskola világában kérdésére hosszabb távon választ adjunk. Ezt úgy lehetne megfogalmazni, hogy egyikünk sem tudja, 12 év múlva mit kell majd tanítani a magyar iskolákban, hiszen még nyolc évvel ezelőtt sem tudtuk, hogy az okostelefonok pillanatok alatt idehozzák elénk a világot. Ezzel együtt a legnagyobb egyetértés abban van, hogy a Köznevelési Kerekasztal ez év végére elkészít egy új tartalmi szabályozási koncepciót. Ebbe a tartalomszabályozásba most generálisan értsenek bele mindent, módszertant, taneszközt és minden olyat, ami a diákokat érinti. S ebbe beletartozik az is, amiről az előbb Maruzsa Zoltán miniszteri biztos úrral már egyeztettek, nevezetesen a tanárképzés kérdése, hisz megújított tanárképzés nélkül a köznevelés nem fog tudni előrébb lépni. Ebben a kérdésben is egyetértés van. Mindannyiunk számára pozitív hír a tartalmi kérdésekben a jövő fejlesztése. Itt tudatosan nem tananyagcsökkentésről szeretnék beszélni, hanem tartalomfejlesztésről.

Ennél sokkal nehezebb az átmeneti helyzet kezelése, hogy valóban túlterheltek-e a gyerekek az iskolában, s ha igen, akkor a tanterv terheli-e őket túl vagy az iskola. Valószínűleg mind a kettő, hisz az iskolákban is megvan az a mozgástér, hogy a szabadon választott órákat az iskolák megtöltsék a gyerekek számára, s a nemzetiségi iskolákban megvan az a mozgástér, hogy még plusz óraszámot adjanak a gyerekeknek. Köles Erika pont arra hívta fel a jövőt illetően a figyelmet a Tartalomfejlesztési Bizottságban, hogy ezekre a specialitásokra a későbbiekben figyeljenek oda. Átmeneti helyzetben csak úgy belenyúlni egy rendszerbe, hogy ez év szeptember 1-jétől óraszámot vagy bármit csökkenteni lehessen, én nagyon nehéz és egyben veszélyes dolognak is tartom. Ezzel együtt ezt a kérdést napirenden tartjuk, várunk rá javaslatot, s mi is dolgozunk azon, hogy mit lehetne tenni. Viszonylag szűk a mozgástér, de azon vagyunk, hogy valamit tudjunk üzeni vagy közölni az iskolák felé.

A másik nagy téma a foglalkoztatási kérdés. A nyugdíjas pedagógusok helyzete szerintem az önök intézményeiben is izgalmas és aktuális kérdés lehet. Mit tudunk tenni? Mivel a pedagógia nem sérülhet, azt javasoljuk, az ne forduljon elő, hogy egy negyedikes tanítónak októberben ki kell szállni és ne vihesse végig az alsó tagozatban az osztályát, vagy hogy az érettségi előtt bármiféle váltás történjék. Egyébként szigorú értelemben ez most sem következhetne be. Néha mi is azt látjuk, hogy a fenntartók sem mindig értelmeznék jól rendeleteket vagy határozatokat. Ezt szeretnénk egyértelműsíteni és azzal a javaslattal előállni, hogy ha egy öregségi nyugdíjkorhatárt elérő pedagógus úgy dönt, hogy szeretne maradni a köznevelési intézményben, akkor legalább az adott pedagógiai szakasz végéig, de legalább két évig maradjon és befejezhesse a megkezdett pedagógiai szakmai munkát. E tekintetben konkrét javaslattal fogunk élni a kormány felé.

A másik két foglalkoztatási kérdés már kicsit bonyolultabb ennél, ez a 22-26 és 32 óra kérdése. A 22-26 óra az előmeneteli rendszerrel egységesen került bevezetésre azzal, hogy ezzel együtt a többletfoglalkoztatási óraszám vagy a túlóraszám a 26 óra miatt a rendszerben más értelmezést kap, így a 26 óra fölött tudjuk értelmezni a túlórákat. Most arról van szó, hogy a 22-26 óra miatt hiába kérik, nem tudják tartani az egyenlő terhelés elvét az iskolák, és jobb lenne valamilyen konkrét óraszámban gondolkodni. Nem tudom, hogy e tekintetben hogy sikerül megállapodni, ez még nyitott kérdés.

De ugyanígy nyitott a 32 óra kérdése is. Megmondom őszintén, én azt látom, hogy nagyon sok helyen ezt is félreértelmezik. A törvény egyértelműen azt mondja, az intézményvezető rendelkezik azzal, hogy a tanár munkaidejét 32 órára beosztja úgy, hogy 24 órában tanít, 2 órában osztályfőnökként foglalkozik a gyerekekkel, a többiben

szülői fogadóórát tart, valamint ezt és ezt csinál. Azt nyilván senki nem kéri - s ez az állami intézményfenntartónál a kollektív szerződésbe is bekerült -, hogy a tanárok ott üljenek sorban a tanárban és nem tudom milyen tevékenységet folytassanak, mert ennek nincs értelme. Olyan túlkapásokról hallunk, hogy félóránkénti munkaidő-nyilvántartást csináltak a tanárokkal. Ezt senki nem kérte. A 32 órának az lenne a lényege, hogy mivel a gyerek az iskolában van, és a tanár a gyerekekkel jó esetben az iskolában találkozik, ezért ezt a 32 órát ő is a tanárban és az iskolában töltse, ha a feladat valóban oda köti. Ha a feladat nem oda köti, akkor menjen haza és otthon készüljön a másnapi órájára. Meg fogjuk nézni, hogy erre rendeletileg hol lehet rásegíteni, de még egyszer mondom, azt érzékeljük, hogy nagyon sok túlmozgás vagy túlkapás van a gyakorlati megvalósításban. Az a kérés, hogy ezt ilyen formájában szüntessük meg, de a benntartózkodás és a gyerekekkel való foglalkoztatás kérdését nem szeretnénk megszüntetni.

A következő nagy csomag a tankönyvek kérdése. Önöket nyilván ez is erősen érinti; a kollégám részletesen be fog számolni az ellátásról. Egyértelműen szeretnénk elmozdulni abba az irányba, hogy a tartós tankönyv fogalmát úgy értelmezzük újra, hogy a kisgyerekek az első két évben ne kelljen a tankönyvet visszaadni, hanem maradjon meg neki és legyen emlék számára az első két évi könyve. Aztán harmadiktól felfelé már nézzük meg, hogy van-e értelme a tartós tankönyvnek, és azt is nézzük meg - azt hiszem, ideje még intenzívebben foglalkozni ezzel -, hogy a digitális taneszközök világában mit tudunk tenni az iskolák és a gyerekek támogatása érdekében.

A következő kérdést sem szeretném megkerülni, bár most nem akarnék számokba belemenni, hogy az intézményfenntartás hatvan tankerület lesz vagy hány tankerület lesz, hogy alakul. Egy biztos, hogy átalakul. Az, hogy a KLIK jelenleg egy jogi személyiség, nyilván problémát okoz, ezen szeretnénk változtatni, de azt, hogy hány új jogi személyiség jön létre, most nem tudom önöknek megmondani. Miniszter úr a hatvanat prognosztizálta azzal, hogy az lehet több is, de kevesebb is. Mindez azt üzeni, hogy térségi egységekben gondolkozik a kormány, olyan szervezeti egységekben, amelyek az ellátást sokkal jobban biztosítják a mostaninál. Nem hiszem, hogy az önök intézményfenntartásában - amit az állami intézményfenntartó visz - ez bármiféle változást eredményezne.

Zajlik a 2017-es költségvetési törvény előkészítése. Jelen pillanatban úgy tudom, hogy a tanár-diák arányszám - ami szintén érinti önöket - nem változik semmilyen irányban, tehát nincs olyan terv, hogy e tekintetben bármiféle kellemetlenség érne önöket. A köznevelési szerződésekről, tehát a rásegítésekről majd esik szó. Erről előljáróban hadd mondjam el, hogy ha hosszabb távú szerződésekben gondolkozunk és előre kell pénzt lekötünk, akkor a kormányhoz kell fordulnunk, mert a minisztérium ekkora összegről nem dönthet úgy, hogy már a 2017-18-as pénzeket is előre odaadja. Ezért akadt el a szerződések megkötése, mert egy kormányhatározatot indítottunk el az NGM-mel, és már azt gondoltuk, hogy sínen vagyunk, de egy újabb egyeztetésre még szükség lesz ezen a területen. Azt gondolom, hogy ami az alapot illeti, ilyen értelemben mind az intézményfenntartás, mind a finanszírozás kérdésében biztonságban vagyunk. A köznevelési szerződések tekintetében pedig azon vagyunk, hogy ezt a helyzetet mielőbb kezeljük és megoldjuk.

A következő kérdés, ami érint bennünket, a fenntartóváltás kérdése, aztán ez a bizonyos május 31., valamint a nemzetiségi önkormányzatok által szándék beadása egy-egy intézmény átvételére. Ezzel kapcsolatban hadd mondjam el azt a személyes véleményemet, hogy ahol ez indokolt és az adott település valóban felkészült erre a feladatra, ott a helyettes államtitkárságtól nyilván az a javaslat megy tovább, hogy igen. Ahol ennek a feltételei nincsenek meg, vagy bizonytalanság van, vagy adott

esetben az adott térségben bármiféle feladatellátás sérülne, ott nyilván pontosabban és jobban meg kell vizsgálni ezt a kérdést, a körzethatár, a feladatellátás, a szegregáció minden egyes vonzatát, de alapvetően nyilván maximálisan támogatjuk ezeket az átvételi kérelmeket.

Ez ügyben azt szeretném jelezni, hogy jelenleg a köznevelési törvény csak egy végdátumot ad, ami május utolsó munkanapja, amikor a miniszternek döntenie kell ezekről a kérdésekről. Ebből visszafelé lehet lekövetkeztetni azt, hogy meddig lehet ilyen kéréssel előállni, mégpedig úgy, hogy az egyeztetési eljárásokat visszaszámoljuk. Ez rengeteg problémát okoz, ezért a köznevelési törvény soron következő módosításánál szeretnénk élni a beadási dátum rögzítésével, hogy legyenek tiszták ezek a viszonyok. Mert ha most önök például május 18-án előállnak egy ilyen igénnyel, az intézményfenntartó központ nem tudja lefolytatni ezt az átszervezési eljárást, hisz képtelen a 15 napos és akárhány napos határidőket betartani, akkor ott egy évet bizonyos értelemben csúszik minden, közben pedig sokan arra készülnek, hogy szeptember 1-jével már egy új fenntartóval kezdik el a munkát. Ezt lehetetlen megcsinálni, ezért fogjuk javasolni a módosítást. Nem tudok most ezekre önöknek dátumot mondani, de március 12-e vagy február 28-a, tehát a végdátumból visszahozva az egyeztetési eljárás szakaszát, szeretnénk a törvényben rögzíteni, hogy meddig kelljen igénnyel élni egy fenntartóváltás ügyében oda-vissza és minden területet érintően. Azt gondolom, ezzel egyértelműbb viszonyokat tudnánk teremteni ezen a területen.

Nyilván ezen kívül még sok-sok téma, terület, feladat van. Az összes munkabizottságban, azt gondolom, képviseltetjük magunkat. Még egyszer köszönöm a kerekasztalban az önök munkáját. Arra biztatom önöket és kérem, hogy a kerekasztal munkacsoportjaiba is delegáljanak kollégát. Ott olyan kérdések és ügyek vannak, amelyek nyilván önöket is érintik. Remélem, hogy a mostani sok-sok – hogy mondjam – köznevelés körüli fellángolásból és viharból azért hamarosan talán egy kicsit csendesebb viszonyok is lehetnek. Ettől függetlenül ugyanúgy dolgozunk, és hogy az államtitkár úr szavait idézzem, mi ezt a helyzetet, ami most a köznevelés körül kialakult, nem problémaként, hanem lehetőségként éljük meg és valamennyien így teszünk, mert ekkora figyelem soha nem irányult a köznevelésre, ilyen értelemben a jövőre. Azt is hadd mondjam, hogy ezek a problémák nem 3 vagy 5 év alatt keletkeztek. Érdemes megnézni, 25 év alatt hogy alakult és hogy jutottunk el ma akár a gyerekek terheléséig, erről nekem van saját különbejáratú véleményem is. Ezt is érdemes végignézni, de nyilván azon vagyunk, hogy ezeket a lehetőségeket minél előbb kezeljük. Köszönöm szépen, ennyit gondoltam és mehetünk tovább automatikusan.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm helyettes államtitkár úr beszámolóját. Egy picit lelassítunk és megkérdezem a kollégákat, hogy akarnak-e direkt módon most helyettes államtitkár úrhoz kérdést intézni és utána mennénk tovább, ha ezt így lehet csinálni. *(Sipos Imre: Tökéletes! Köszönöm szépen.)* Akkor megkérdezem az albizottság tagjait, hogy van-e kérdésük a helyettes államtitkár úr felé. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben ilyen nincs, a vendégeinket is megkérdezem. *(Jelzésre.)* Átadom a szót a szerb országos önkormányzat elnökének, aki tanácskozási joggal rendelkezik. Kérem, hogy egy mikrofonos helyhez légy kedves ülni! Köszönöm.

Kérdések, válaszok

SZUTOR LÁSZLÓNÉ elnök (Szerb Országos Önkormányzat): Én a köznevelési megállapodáshoz szeretnék hozzászólni. Tisztelt Elnök Asszony! Helyettes Államtitkár Úr! Szószóló Urak és Hölgyek! Tisztelt Jelenlévők! A Szerb Országos

Önkormányzat elnökeként szeretnék szót kérni és jelezni szeretném, hogy a köznevelési megállapodás hiánya miatt nekünk likviditási problémáink vannak.

Már 60 millió forintunk hiányzik a költségvetésből és a márciusi béreket most kifizettük, de sem működésre, sem adókra a továbbiakban nincs pénzünk, nincs abszolút pénzünk. A problémánkkal Balog Zoltán miniszter úrhoz, Palkovics László államtitkár úrhoz, Sipos Imre helyettes államtitkár úrhoz, Soltész Miklós államtitkár úrhoz fordultunk. Jeleztük, hogy problémánk van. Most már a végső elkeseredettség szintjén vagyunk, abba a fázisba értünk. Tegnap megkaptuk a Nikola Tesla Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumtól a levelüket, amelyben tudatják velünk, hogy ha a hét folyamán nem történik semmi, nem utalunk az intézményüknek, akkor az intézmény nem tudja ellátni a közétkeztetési feladatát. Ez maga után vonja a két telephelyen, a kollégiumban elhelyezett tanulók ellátásának az ellehetetlenítését, ami pedig a gimnáziumra is hatással lesz. Tehát fel kell hogy függesszék a tanítást. Úgyhogy itt szeretném kérni önöktől, hogy segítsenek amennyiben lehetséges, hallottam, hogy helyettes államtitkár úr azt mondta, hogy mielőbb. Nekünk ez a „mielőbb” megérkezett és mi most már tényleg nem bírunk tovább létezni. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék parancsolni!

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Ugyanarról a problémáról van szó, amiről az imént beszéltem, hogy hároméves szerződés megkötésével indultunk azért, hogy ne kelljen évente szerződéseket kötni és biztonságosabb legyen mindenkinek a működése. Az Áht. szabályai szerint viszont az éven túli kötelezettségvállalás miatt ezzel most kicsit több feladatunk van. Most két lehetőséget látok. A Nemzetgazdasági Minisztériumnál meggyorsítjuk ezt az ügyet, amit egyébként eddig is tettünk. Tehát ha ez sikerül, akkor a „mielőbb”-re ez a válaszom. Ha ez nem sikerül, akkor az a válaszom, hogy kössünk most ideiglenesen egyéveset, az gyorsabb eljárás és utána elindítjuk azonnal az újabb hároméveset és azzal mennénk tovább. Ez így elfogadható? *(Szutor Lászlóné: Igen, köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még Kreszta Traján szószóló kollégám is, gondolom, ugyanehhez a témához akarna kérdést megfogalmazni. Megadom a szót akkor neki.

KRESZTA TRAJÁN román nemzetiségi szószóló: Nagy tisztelettel üdvözlöm a helyettes államtitkár urat. Vera megelőzött, de mivel a helyettes államtitkár úr azt mondta, hogy ezt a témakört majd Kraszlán István úr fogja boncolgatni, azért nem tettem fel elsőként ezt a kérdést.

A köznevelési megállapodás hiányában nyilvánvaló, ahogy helyettes államtitkár úr is említette, hogy mi miatt történik ez a csúszás. Először is, hogy több évre kötötték. Nyilvánvalóan nekünk az lenne a legszerencsésebb, ha ezt meg lehetne több évre kötni. Nyilvánvaló az is, hogy a mostani helyzetre való tekintettel valamilyen formában meg kellene gyorsítani a kifizetést. Nálunk 6-ból 5 olyan intézményünk van, talán nálunk a legsúlyosabb a helyzet az intézmények létszámát tekintve, ahol ezekkel a gondokkal küszködik az Országos Román Önkormányzat. Nyilván én megértem, de szerintem az lenne a legszerencsésebb, ha minden év januárjában minden fenntartóval egy ilyen megállapodást meg lehetne kötni. Lehet ez egy elő-megállapodás, vagy nem tudom, micsoda, de ilyen helyzetbe ne kerüljenek az intézmények. Nekem is jelezték az intézmények, hogy inkasszó van, az étkeztetést

nem tudják kifizetni, hadd ne soroljam ezeket a problémákat. Magyarul mondván számlakifizetési gondjaik vannak. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy ez valamennyiünk problémája. Szinte napi kapcsolatban vagyunk éppen ezért az államtitkársággal, illetve a főtanácsadó úrral. Most átadom neki a szót.

KRASZLÁN ISTVÁN nemzetiségi főtanácsadó (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Ezzel kapcsolatban nagyon röviden azt szeretném elmondani, hogy a beszámolómban kitértem volna erre részletesebben. Azt tudni kell, hogy három nemzetiséget érint ez a probléma, a szerbek mellett a románokat és az Országos Szlovén Önkormányzatot is. Mindhárom fenntartótól érkeztek jelzések, hogy krízishelyzet van kialakulóban. Ezzel tisztában vagyunk. Sajnálatos módon azonban a kezünk a törvény által meg van kötve. Az államháztartásról szóló törvényben január 1-jei hatályba lépéssel jelent meg egy olyan szabály, amely arra kötelez bennünket, hogy minden minisztériumi fejezet keret esetében, ahol a keretösszeg több mint 50 százaléka óhajtanánk éven túli kötelezettséget vállalni, ahhoz be kell szereznünk a kormány engedélyét, ez pedig egy kormányhatározat elkészítésével valósítható meg.

Amikor mindez nyilvánvalóvá vált, akkor a szakterületünk ennek a kormányhatározatnak az elfogadását elindította, de sajnos még nem sikerült végigvinnünk. Jelenleg a tárcaközi egyeztetés fázisában vagyunk, és bizony vannak kommunikációs problémáink ezzel kapcsolatban. Tehát megoldható mindez, de ahogy helyettes államtitkár úr is jelezte, minél több idő telik el, ez a krízishelyzet annál nagyobb bonyodalmakat okoz. Mindezt úgy próbáljuk meg feloldani, hogy egy egyéves köznevelési szerződést kötünk. Az egyéves köznevelési szerződés egyik esetben sem igényelne kormányhatározati engedélyt, hiszen az adott évre szóló kötelezettségvállalást jelentene, s ebben az esetben államtitkár úr kompetenciájába kerülne ennek az eldöntése, így az eljárás maga is sokkal gyorsabban keresztülvihető lenne. Azt viszont szeretném elmondani, hogy ez magát az alapproblémát nem oldja meg, hiszen a szlovén kisebbségi vegyes bizottság ajánlásába már bekerült, a szerb kisebbségi vegyes bizottság éppen a napokban fogadott el ajánlást ezzel kapcsolatban, és miniszter úr bizottsági meghallgatásán is előkerült ez a probléma, nevezetesen a nemzetiségi fenntartók azt óhajtanák, hogy többéves, lehetőleg ötéves köznevelési szerződés megkötésére kerüljön sor. Az idei évben sikerült ugyan nem ötéves, de az egyévesnél mégiscsak hosszabb szerződést kötni, de belefutottunk ebbe a helyzetbe. Tehát a jövőben minden köznevelési szerződés megkötésekor, bármikor is jár az le, ezzel szembesülünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Főtanácsadó úrral már beszélgettünk erről telefonon, és a magam eszével azt mondanám, hogy az egyéves szerződéskötést nagyon gyorsan meg kellene oldani. Mi, szószólók pedig a folytatásban a hosszabb távú köznevelési megállapodás érdekében megpróbálunk minél hatékonyabban dolgozni, hogy azt az eredeti elképzelést, amit miniszter úrnak is jeleztünk a tavaly tavaszi meghallgatásán és már több ízben másutt is, a jövő évre vonatkozóan megoldjuk. Viszont nagyon szépen kérjük, hogy az egyévesen legyenek kedvesek dolgozni.

Kérdezem, hogy ehhez a témakörhöz van-e még valakinek hozzáfűznivalója. A Szerb Országos Önkormányzat elnökének adom meg a szót.

SZUTOR LÁSZLÓNÉ elnök (Szerb Országos Önkormányzat): Azt szeretném megkérdezni, hogy kaphatnánk-e valamilyen támpontot, egy határidőt, hogy mikor

lenne ez. Másrészt azt javasolnám, hogy ne januárban, hanem szeptemberben induljon, mint ahogy más nemzetiségeknél már van erre példa, mert akkor talán zökkenőmentesebb lenne. Annak pedig örülnék, ha most mondanának valamilyen határidőt.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Azt javaslom, hogy ez ügyben folyamatosan tartsák a kapcsolatot Kraszlán István kollégámmal. A szeptemberi fordulással ismét csak áteszünk a következő évre, s akkor megint ugyanott vagyunk.

ELNÖK: Köszönjük szépen, értjük ezt az évfordulós történetet. Ez most nekünk nem jó. Kérdezem az albizottság tagjait, folytathatjuk-e a tárgyalást azzal, hogy meghallgatjuk Kraszlán István főtanácsadó urat, aki biztos fogja ezt a kérdést is érinteni, vagy még itt időzzünk el. Ki ért egyet azzal, hogy így folytassuk, s akkor főtanácsadó úr ezt a témakört is belefűzi az előadásába?

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Elnézést kérek az illetlenségért, de hadd kérdezzem meg, van-e még olyan kérdés, amelyiket hozzám tennének fel, vagy mindenképpen szükséges megvárnom a kollégám előadását.

KRESZTA TRAJÁN román nemzetiségi szószóló: Nekem egy albizottságon kívüli kérdésem lenne helyettes államtitkár úrhoz.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akkor maradok.

KRESZTA TRAJÁN román nemzetiségi szószóló: Nem, nem, a méhkeréki iskolával kapcsolatban szeretnék négy szemközt kérdést feltenni.

ELNÖK: Megértettem, hogy helyettes államtitkár úrnak el kell mennie. Ha van olyan, aki esetleg konkrétan a helyettes államtitkár úrhoz akarna még kérdést intézni, akkor most neki adnám meg a lehetőséget. *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen. Ebben az esetben nagyon szépen megköszönjük, hogy időt szakított ránk, és további sok erőt kívánunk ehhez a sok-sok munkához. Köszönjük szépen.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Én köszönöm a kedvességüket, és elnézést kérek, hogy ilyen forgatókönyv-módosítást okoztam. További jó munkát kívánok! Bármilyen kérdés merül fel, azt a kollégám tolmácsolni fogja felém. Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

ELNÖK: Megadom a szót Kraszlán István főtanácsadó úrnak.

Kraszlán István tájékoztatója

KRASZLÁN ISTVÁN nemzetiségi főtanácsadó (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Szószóló Asszony! Tisztelt Szószóló Urak! Nagyon szépen köszönöm a meghívást. Arra kaptam felkérést, hogy a nemzetiségi nevelés-oktatás aktuális kérdéseiről mondjak néhány gondolatot. Az elnök asszonnyal történt előzetes egyeztetés során azt szűrtem le, az albizottság elsősorban arra kíváncsi, hogy a szakterületünk milyen típusú feladatokat lát el, éppen annak érdekében, hogy az önök számára is világos legyen, milyen kérdésekben

kereshetik meg szakterületünket, milyen kérdésekben vagyunk kompetensek. Előre is elnézést kérek azért, hogy a beszámolómm nem lesz túl adatgazdag, de abból indulok ki, hogy a nemzetiségi köznevelés helyzetét valamennyien jól ismerik, hiszen ebből a közegeből érkeztek ebbe a funkciójukba. Nem tartom fontosnak azt, hogy részletesen bemutassam az egyes nemzetiségek nevelésének-oktatásának a helyzetét, hanem arra koncentrálok, hogy milyen típusú feladatok kerülnek ellátásra a köznevelés területén, amelyek a nemzetiségi nevelést-oktatást is érintik.

Előzetesen általánosan szeretnék elmondani néhány gondolatot. Arra nincs lehetőségem, hogy a minisztérium teljes feladatrendszerét bemutassam, de sommásan szeretném megállapítani, én a minisztériumi munkámra úgy tekintek, hogy a nemzetiségi nevelés-oktatás érdekei jelenjenek meg a minisztérium feladatrendszerében. Arra törekszem, hogy mindazok a problémák, felvetések, gondok, illetve feladatok, amelyek a nemzetiségi nevelés-oktatás terén megfogalmazódnak, a minisztériumi munkában hasznosuljanak, függetlenül attól, hogy az adott kérdés speciálisan nemzetiségi-e vagy pedig kapcsolódik valamelyik nagyobb, általánosabb feladatrendszerhez.

Megelőzve azt a kérdésüket, hogy a köznevelés területén a nemzetiségi neveléssel-oktatással kapcsolatos feladatok felelőse én vagyok a minisztériumban, szeretném elmondani, hogy bár egyedül vagyok, de nem egyedül látom el ezeket a feladatokat. Természetesen szoros kapcsolatban vagyok a kollégáimmal a szakterületen, de a szakterületen kívül is a minisztériumon belül, valamint más minisztériumokkal, ahol a nemzetiségi ügygel kapcsolatban feladatok fogalmazódnak meg. Én igyekszem ezt komolyan venni, és úgy tűnik, hogy a vezetőim is komolyan veszik ezt, hiszen viszonylag szabad kezet kapok az ilyen típusú kapcsolattartásra, és igyekszem is élni ezzel a lehetőséggel.

Általánosságban azt is szeretném elmondani, hogy egy-egy területért vagyunk felelősek, tehát egy ilyenfajta munkamegosztás van a minisztériumban, de a rendszerben az összedolgozás eleve kódolva van. Az talán a bizottság számára is ismert, hogy a szerkezeti vagy szervezeti változtatások következtében a köznevelés és a felsőoktatás területe egy szervezeti egységgé kapcsolódik, s azt tudom önöknek elmondani, az előzetes tájékoztatás során a vezetőinktől azt az információt kaptuk, a jövőben még inkább számíthatunk arra, hogy egy-egy feladatot nem egy ember fog megkapni, hanem teamek lesznek kijelölve azok megoldására, éppen azért, hogy egységes, a minisztérium számára is elfogadható megoldások szülessenek.

Ha megengedik, ezután rátérnék azokra a konkrét tevékenységekre, amelyek a nemzetiségi neveléssel-oktatással kapcsolatban felvetődnek a szakterületünkön. Elsőként szeretném megemlíteni, hogy számomra nagyon fontos, hogy kapcsolatot tartsak az intézményfenntartókkal, itt elsősorban a nemzetiségi önkormányzati intézményfenntartókat említeném meg, fontos a kapcsolattartás a nemzetiségi nevelési-oktatási intézményekkel vagy más szereplőkkel, a köznevelés más szereplőivel. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy amennyire lehet, együtt éljek a nemzetiségi közneveléssel és semmi nem helyettesíti számomra ezt a személyes kapcsolattartást.

Azt tudom mondani, hogy nagyon sokan keresnek meg közvetlenül is telefonon, e-mailban, de személyesen is a hivatalban és én is arra törekszem, hogy a nemzetiségek rendezvényein, elsősorban a köznevelést érintő rendezvényeken jelen legyek, de hozzáteszem, annak sincs akadálya, hogy akár kulturális rendezvényekre eljussak éppen azért, hogy minél szélesebb körben találkozzak a nemzetiségi köznevelés szereplőivel. Számomra is nagyon hasznos ez és bízom benne, hogy a partnerek számára is, hiszen biztos tudják, hogy engem megkereshetnek, én senki elől még nem zárkoztam el.

Ezek után tényleg a hivatali feladatokra térnék rá és ezek között a legfontosabbnak tartom, hogy részt veszek a hazai nemzetiségeket érintő jogszabályok, intézkedések előkészítésében. Vannak a köznevelésben is speciális jogszabályok, amelyek a nemzetiségi nevelés-oktatás feladatait meghatározzák, tartalmát, időkeretét. Ezek közé sorolható a nemzetiségi irányelv, a nemzetiségi óvodai nevelés irányelve, a nemzetiségi iskolai oktatás irányelve. Azt is mondhatnám, hogy ez a miniszteri rendelet a nemzetiségi nevelés-oktatás bibliája, hiszen a legalapvetőbb konkrét szabályokat ebben a miniszteri rendeletben találhatják meg az érintettek. Ezen kívül természetesen nagyon fontos a kerettantervi rendelet, illetve az érettségi vizsgakövetelmények, tehát azok a szabályozók, amelyek a nevelés-oktatás tartalmát a legkonkrétabban meghatározzák.

Kihagytam a sorban a törvényeket, pedig valószínűleg a jogszabályi hierarchia alapján ezeket kell először említeni, azonban ezek a jogszabályok mégiscsak általánosabbak. A nemzeti köznevelésről szóló törvény és a nemzetiségek jogairól szóló törvény az, ami számunkra nagyon fontos. Tudva levő, hogy a korábbi időszakban nagyon sok esetben ebben a két jogszabályban párhuzamosan jelentek meg szabályok. A 2011. évi új szabályozók megfogalmazásakor a jogalkotók arra törekedtek, hogy lehetőség szerint ezek a párhuzamosságok ne jelenjenek meg. Elsősorban a nemzetiségi nevelés-oktatást meghatározó speciális szabályok jellemzően a nemzetiségi törvényben kerültek elfogadásra. De természetesen a köznevelési törvény is tartalmaz, éppen a beágyazódottsága miatt, az általános szabályok között néhány olyan szabályt, amely a nemzetiségi nevelés-oktatás számára nagyon fontos. Ezeknek a szabályozóknak az előkészítésében némely esetben, konkrétan az irányelv vonatkozásában az előterjesztés előkészítésében is részt vettem, míg a többi szabályozónál természetesen óvo szemmel figyeltem arra, hogy a nemzetiségi nevelésre-oktatásra vonatkozó szabályok azokban a lehető legmegfelelőbbben megjelenjenek.

A következő ilyen típusú feladat, amely a munkakörömben megjelenik, a különböző programok, nemzetközi egyezmények, munkatervek előkészítésében való részvétel. A nemzetiségi nevelést-oktatást érintő anyanyelvi, illetve idegen nyelvi környezetben folyó pedagógusképzés és továbbképzés egy részének a konkrét szervezésében is részt veszek, a diákprogramok is idetartoznak. Illetve részt veszek a kormányközi kisebbségi vegyes bizottságok munkájában, amelyekben a nemzetiségi neveléssel-oktatással kapcsolatos kérdésekben dolgozom szakértőként elsősorban. Ebből a szempontból a dokumentumokat érintően fel szeretném hívni a figyelmet, hogy igyekszem figyelemmel kísérni azokat a nemzetiségeket, amelyek még nem rendelkeznek a nevelést-oktatást meghatározó dokumentumokkal. Fontos, hogy ezek elkészüljenek. Három ilyen nemzetiséget tudok megemlíteni. A lengyel kerettantervek és fejlesztési feladatok jelenleg még nem készültek el, az országos lengyel önkormányzatokkal dolgozunk ezen. Tehát jelenleg ezek a szabályozók előkészítés alatt állnak. Szorgalmazzuk, hogy minél előbb elkészüljenek, hiszen ők azon nemzetiségek közé tartoznak, amelyek kiegészítő nemzetiségi oktatást tartanak fenn. Tehát van létező oktatásuk és ez a szabályozó bizony fájdalmasan hiányzik még jelenleg, de dolgozunk rajta, hogy ezt felszámoljuk.

Ezen kívül az ukrán és az örmény nemzetiségnek a feladatrendszerei hiányoznak. Ez az a két nemzetiség, amely nappali rendszerű oktatási rendszerrel jelenleg még nem rendelkezik. A jogszabály számukra is megengedi, hogy kezdeményezzenek ilyen nevelést-oktatást. Eddig erre nem került sor. Ismereteim szerint mindkét nemzetiség továbbra is vasárnapi iskola keretében biztosít ilyen oktatást a nemzetiségi számára, de már mindkét nemzetiség országos önkormányzata megkeresett és jelezték, hogy előkészítik ezeket a dokumentumokat

annak érdekében, hogy ha ilyen kezdeményezéssel élnek, akkor ezek rendelkezésre álljanak.

A továbbképzések kapcsán említettem, hogy ezek egy részének szervezésében konkrétan részt veszek. Ezek egész konkrétan a tárcaközi munkatervek alapján megvalósuló továbbképzések. Jelenleg szlovák, szlovén és horvát relációban végzünk el ilyen típusú feladatokat. A román szószóló úr említette, hogy román viszonylatban ez a továbbképzés jelenleg hiányzik. Hozzáteszem, hogy a munkaterv tartalmaz ilyen feladatot, azonban az elmúlt években a román féltől nem kaptunk ilyen típusú kínálatot és emiatt nem valósulhatott meg ilyen továbbképzés. Az azt megelőző időszakban természetesen a minisztériumunk szervezett ilyen továbbképzéseket.

Német relációban is vannak ilyen feladataink, azonban ezt nem közvetlenül mi látjuk el, hanem a Magyarországi Németek Pedagógiai Intézetét bíztuk meg ezzel. Az esetükben eléggé széles körű, sokrétű ilyen típusú tevékenység jelenik meg, így kértük, hogy ennek a koordinációját a minisztérium nevében lássa el, az ehhez szükséges anyagi forrásokat a rendelkezésükre bocsátjuk.

További ilyen feladat, ami megjelenik a munkakörömben, hogy az Országgyűlés, illetve az Európa Tanács részére készülő, a magyarországi nemzetiségek helyzetéről szóló jelentéshez részbeszámolót készítsünk. A nemzetiségi törvény alapján a kormány kötelezettsége, hogy két évente a nemzetiségek helyzetéről beszámoljon az Országgyűlésnek. Az oktatási beszámoló részéhez készítünk részanyagot, illetve az Európa Tanácsnak két olyan egyezménye is van, amelyhez Magyarország csatlakozott és időszaki beszámolót kell készítenünk erről. Az egyik a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartája, a másik pedig a kisebbségvédelmi keretegyezmény. Az ehhez szükséges részanyagot is mi készítjük el.

A további ilyen feladat, amiben részt veszünk, bár felelőse a minisztérium nemzetközi területe, hogy a kétoldalú tárcaközi munkatervek előkészítésébe bekapcsolódunk annak érdekében, hogy lehetőség szerint a nemzetiségi nevelés-oktatást, a nemzetiségi közéletet segítő tevékenységek, feladatok is bekerüljenek ezekbe a tárcaközi munkatervekbe. Arra törekszünk, hogy minden relációban legyen lehetőség teljes idejű, illetve részképzésre a hallgatók, illetve a felsőoktatást választó fiatalok számára anyaországi továbbképzésre. Legyenek lehetőségek anyaországi továbbképzésre, mert valamennyien tudjuk, hogy igazából az anyaország tud nyelvi környezetet és szakmai, módszertani, pedagógiai segítséget adni ahhoz, hogy az iskolákban még hatékonyabb nevelés-oktatás folyjon. Lehetőség szerint legyenek a gyermekek számára szervezett nyári programok, tanulmányi versenyek, legyen lehetőség tanulmányutakra, nyári egyetemeken való részvételre. Ezek kétoldalú megállapodások, nem minden relációban jelenik meg ilyen formában minden eleme, ezért ez a legtöbb esetben a partnerektől függően kerül megfogalmazásra.

Nagyon fontos feladat számomra az, hogy együttműködjek a minisztérium háttérintézményeivel. Itt elsősorban három háttérintézményt kell megemlítenem. Számomra természetesen az a fontos, hogy az ezekben a háttérintézményekben ellátott feladatok nemzetiségi vonatkozásait figyelemmel kísérem és segítsen. Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetben folyik a kerettantervek és a fejlesztési feladatok minisztériumi előkészítése, valamint a nemzetiségi kerettantervek és feladatok is itt jelennek meg. Itt folyik az érettségi vizsgakövetelmények előkészítése, de az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet felelős a tankönyvfejlesztés és a tankönyvellátás minisztériumi feladataiért is. Talán valamennyien tudják, hogy a volt Nemzeti Tankönyvkiadó, vagy ahogy újabban nevezték, a Nemzedékek Tudása Kiadó, valamint az Apáczai Kiadó állami tulajdonba került, és az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet szervezeti egységévé vált. Ez azért fontos, mert az Apáczai Kiadó jelentetett meg néhány szlovén nemzetiségi tankönyvet, a Nemzeti Tankönyvkiadó pedig a

valamennyi nemzetiség számára fontos tankönyveket adta ki. A jövőbeni fejlesztésekért is az OFI lesz a felelős.

Az Oktatási Hivatal szervezeti részévé vált - erről miniszteri biztos úr is beszélt - a Nemzetiségi Pedagógiai Oktatási Központ. Ez egy speciális nemzetiségi intézmény, amely, mint tudjuk, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet nemzetiségi csoportjából nőtte ki magát, és bizonyos további feladatokat is magával vitt, amiket az OFI keretein belül ellátott. Ilyenek a nemzetiségi tanulmányi versenyek, amelyeket továbbra is ők szerveznek, az országos középiskolai tanulmányi verseny, amelynek nemzetiségi versenyei is vannak. Emellett az Oktatási Hivatal egy más szervezeti egysége felelős a tankönyvjóváhagyásért, s ennek részeként a nemzetiségi tankönyvek jóváhagyásáért is. Szóba kerültek már itt az ekvivalencia ügyek, amelynek nagyon sok esetben a nemzetiségi vonatkozásai is megjelennek. De megemlíteném még a pedagógus-továbbképzési programok akkreditációját is, amit az Oktatási Hivatal egy szervezeti egysége lát el.

Nagyon fontos háttérintézménnyé vált a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. 2013. január 1-jétől a nemzetiségi iskolák többségét ez az intézmény tartja fenn. Igyekszünk figyelemmel kísérni azokat a helyzeteket, amelyek az állami intézményfenntartás keretében alakulnak ki. Az elmúlt időszakban sok probléma jelent meg, amelyeket közvetítettek felénk, és ezekben igyekeztünk eljárni. Arról tudok beszámolni, hogy az Országos Nemzetiségi Tanács napirendre tűzte a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ által fenntartott iskolákban a nemzetiségi feladatellátás finanszírozását. Problémaként merült fel, hogy a tanórán, illetve iskolán kívüli, valamint a testvérvárosi, testvériskola-kapcsolatokból adódó költségek nem minden esetben kerültek megfinanszírozásra. Hangsúlyozni szeretném, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál az ilyen típusú problémák megoldására törekedtek, de más problémák megoldására is, amelyek a működtetés során jelentek meg, mint például az intézményvezetői megbízásnál a nemzetiségi önkormányzatok egyetértési jogának az érvényesítése vagy az intézmények névhasználatával kapcsolatos döntések előkészítése. Hangsúlyozni szeretném, hogy a nemzetiségi tankönyvek beszerzése kapcsán sosem általános, hanem mindig egyedi problémák vetődtek fel. Például az fogalmazódott meg problémaként, hogy az egyes tankerületek nem egységesen végzik el ezeket a feladatokat. Vannak tankerületek, ahol megértőek ezzel kapcsolatban, és az ilyen típusú feladatok ellátásához a szükséges forrásokat biztosítják, más tankerületek pedig mást gondolnak erről a feladatról. A tankönyvellátást érintően később még egy gondolatot mondanék.

A következő nagyon fontos feladatunk az, hogy a nemzetiségi tankönyvellátás keretében intézkedéseket foganatosítsunk. A nemzetiségi nevelés-oktatás szereplői körében ismert az, hogy a nemzetiségi tankönyvek beszerzését már jó néhány éve egy speciális eljárás keretében támogatja a kormányzat. Talán még emlékeznek arra, hogy korábban, még a helyi önkormányzati fenntartás idejében miniszteri rendelet keretében több nemzetiségi feladat, köztük a nemzetiségi tankönyvellátás is támogatásra került. Egy olyan rendszert alakítottunk ki, amelynek keretében a nemzetiségi tankönyvek ingyenessé váltak. Arra kötelezzük a fenntartókat, hogy a támogatás fejében a nemzetiségi tankönyvek teljes körét tartós tankönyvként négy évig használják. Ilyen módon biztosít a kormányzat a nemzetiségi tankönyvbeszerzésre támogatást. A munkafüzetek beszerzését pedig - amelyek azért, mert nagyon alacsony példányszámúak és a fajlagos költségük némely esetben a több ezer forintot is meghaladja - a szülők számára úgy próbáljuk könnyebbé tenni, hogy a rendelet által biztosított pályázati támogatásnál a munkafüzetek, munkatankönyvek esetében egy átlagos tanulói ár kerül megállapításra, a különbözetet pedig a kormányzat biztosítja. Ezt a rendszert az állami intézményfenntartó létrejöttét

követően is fenntartjuk. A helyi önkormányzati iskolafenntartás idején a költségvetési törvényben erre meghatározott keret a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ költségvetésébe beépült, és neki már nem pályázat útján, hanem saját hatáskörében kell gondoskodnia a nemzetiségi tankönyvek beszerzéséről, a nem állami intézményfenntartók számára pedig a korábbi rendelet helyett nyilvános pályázat keretében biztosítjuk a forrásokat. Ezeket eddig sikerült is végrehajtanunk.

Említettem, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ esetében problémaként fogalmazódott meg az, hogy nem minden tankerület biztosította az ehhez szükséges forrásokat. Néhány tankerület úgy gondolta, hogy a nemzetiségi tankönyvek beszerzését is a költségvetési törvényben az ingyenesség biztosítására szolgáló 12 ezer forintos keretből kellene megvalósítani, ez azonban lehetetlen feladat, hiszen vannak olyan nemzetiségek, amelyeknél egyetlen könyv ára is meghaladja ezt a keretet. Az ő esetükben is biztosítani szeretnénk, hogy a korábbi időszakban kialakult rendszerben támogassák és tegyék lehetővé a nemzetiségi tankönyvek beszerzését, éppen ezért az egy-két évvel korábbi gyakorlathoz hasonlóan az idén ismételtén azt tervezzük, hogy egy miniszteri utasítást készítünk, amely az állami intézményfenntartó központ számára előírná a nemzetiségi tankönyvek beszerzésének szabályait.

Tavaly több nemzetiség problémaként vetette fel, hogy nagyon későn zajlott le ez a pályázat, illetve hiányzott ez a miniszteri utasítás, éppen ezért az idei évben arra törekszünk, hogy ez minél előbb megszülessen. A miniszteri utasítás és a pályázati kiírás engedélyeztetése elindult. Remélem, hogy rövidesen ez még a tankönyvrendelés időszakában meg fog jelenni. A pályázattal kapcsolatban probléma lehet az, hogy akadnak olyan nemzetiségi tankönyvek, amelyek jóváhagyása jelenleg az Oktatási Hivatalban még eljárás alatt van, és amennyiben ez az eljárás a pályázat benyújtásának határidejéig nem zárul le, akkor az idei évben azoknak a tankönyveknek az iskolába jutása megghiúsul. Sajnos ezt a két érdeket kell valamilyen módon összehangolni, hogy a pályázat minél előbb megjelenjen, illetve hogy a lehetőségek szerint minél szélesebb körű nemzetiségi tankönyvrendelést tegyünk lehetővé. Valószínűleg az lesz a megoldás, hogy május közepére-végére tesszük az igénylés lezárását éppen azért, hogy a támogatási szerződéseket a nyár folyamán még megköthessük és jó lenne, ha a támogatás is megérkezne lehetőség szerint a szeptemberi időszakban, ameddig az első számlák megérkeznek.

Még zárójelben a pályázattal kapcsolatban egy dolgot szeretnék megemlíteni. Tettem már rá utalást, hogy a korábbi időszakban több feladathoz nyújtottunk támogatást. Kezdetben volt 5 feladat. Ebből 2 feladat a kisebbségi vegyes bizottság ajánlásaiban szereplő kisebb beruházások és a tanulói gyermektáborok támogatása. Ez a másik államtitkársághoz, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkársághoz került és ők az EMET-en keresztül erre azóta nyilvános pályázatot írnak ki. Tehát innentől kezdve rendelet alapján már erre nem nyújtottunk támogatást. Maradt a működési támogatás, amely a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrejöttével és a nem állami fenntartású nemzetiségi iskolák 2013 novemberi finanszírozásváltozásával okafogyottá vált. Innentől kezdve működési támogatásra nem nyújtunk támogatást. A nemzetiségi pedagógiai szakmai szolgáltatás támogatása és a tankönyvtámogatás maradt. Az idei évben a nemzetiségi pedagógiai szakmai szolgáltatás támogatása is kikerült a támogatási körből éppen amiatt, hogy a tavalyi év közepén létrejött a Nemzetiségi Pedagógiai Oktatási Központ, amely ezeket a feladatokat ellátja és innentől kezdve ennek a feladatellátásnak a működtetése ezen a rendszeren keresztül valósul meg. Tehát az idei évre már csak a nemzetiségi tankönyvbeszerzés támogatása marad.

Lehet, hogy kicsit hosszán beszéltem erről, elnézést kérek.

Ezen kívül nagyon fontos számomra, hogy a miniszter tanácsadó testületével, a nemzetiségi oktatás ügyeiben tanácsadó testületével, az Országos Nemzetiségi Tanáccsal is szoros kapcsolatot tartsak. Igyekszem részt venni a munkájukban, tájékoztatást, információt nyújtani a számukra. Ez az a testület egyébként, amely részt vesz a nemzetiségi tankönyv-jóváhagyás és a nemzetiségi pedagógiai továbbképzési programok akkreditációjának véleményezésében és ez az a testület, amely több szállal kötődik más testületekhez. Konkrétan szeretném megemlíteni a Tankönyv Tanácsot, amely a tankönyvfejlesztési ügyekben készít elő döntéseket, az Országos Nemzetiségi Tanácsnak van delegáltja is ebben a testületben éppen azért, mert nagyon fontosnak tartotta a nemzetiségi tankönyvellátás, tankönyvfejlesztés jövőjét. Véletlenül jelen is van a kolléga, Lásztity Jovánka, a szerb nemzetiség delegáltja a tanácsban az, aki a tankönyvfejlesztéssel kapcsolatos ügyekben aktivizálja magát. Nagyon hatékonyan, hozzáteszem.

Nagyon sok egyedi megkeresést kapok. Említettem, hogy a kapcsolattartás miatt sok esetben keresnek minket. Ezek jelentős része írásban érkezik hozzánk és jó néhány eleme a törvény szövegéből adódik, tehát törvényi kötelezettség. Ezek közül szeretnék néhányat megemlíteni. Az egyik ilyen típusú megkeresés, amely rendszeresen be kell hogy érkezzon hozzánk, az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények vezetőinek megbízásához a nemzetiségi törvény egy előírása alapján a miniszter egyetértését be kell szerezniük a fenntartóknak. Csak jogszabálysértés esetén nem ért egyet a miniszter, ezt hozzáteszem, tehát gyakorlatilag a törvényi feltételek teljesülését ellenőrzi a minisztérium. Talán sokaknak hiányoznak itt a helyi települési nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények. Jelenleg a nemzetiségi törvény csak az országos nemzetiségi önkormányzatokat határozza meg, de természetesen az az elképzelésünk, hogy ezt egységesen szükséges kezelni és valószínűleg a nemzetiségi törvény következő módosításánál szükséges ezt a szabályozást ismételtén bevinni. Azért maradt ki a települési nemzetiségi intézményi kör, mert 2011-ben még a jogi státusa más volt. Akkor a helyi önkormányzatokkal volt azonos a besorolás, 2013-tól pedig a települési nemzetiségi önkormányzatok és az országos nemzetiségi önkormányzatok egységesen a nem állami intézményfenntartókra vonatkozó szabályok szerint működnek. Éppen ezért ennek a rendezése a jövőben szükséges lesz. Ezt a tevékenységet folyamatosan végezzük. Miután ez felmerült a tapasztalatokat illetően, nagyon sok esetben - különösen a kisebb lélekszámú nemzetiségek esetében - roppant nehéz a szükséges törvényi feltételek biztosítása.

Itt már felvetődött, a ruszin szószóló asszony említette, a nemzetiségi végzettséggel kapcsolatos probléma, amelyek abból adódik, hogy a képzés Magyarországon nem megoldott. A jogszabály, hozzátenném, utalva a korábbi egyeztetésre, a kis lélekszámú nemzetiségek esetében határidő nélkül megengedi, hogy pedagógus végzettséggel és nyelvvizsgával oktassanak, tehát hosszabb távon is. De azt természetesen megértem, hogy a megnyugtató megoldás mégis az, ha a nemzetiségi pedagógusképzésből kikerülő szakemberek oktathatnának, mert hiszen a nyelvismeret mellett a nyelvmódszertan - a többi nemzetiségiek ezt pontosan tudják - egy roppant fontos eleme a nevelés-oktatásnak.

A következő ilyen típusú dolog, amellyel találkozunk, a Klebelsberg Intézményfenntartó által fenntartott iskolák szakmai alapidokumentumainak módosítása. A jogszabály ezt a feladatot is a minisztériumhoz telepíti, bár a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ készíti elő és tesz rá javaslatot, de maga a döntés a minisztériumban születik meg. Ez a miniszter hatáskörébe tartozik. Az ezzel kapcsolatos feladatok évente bejönnek. Itt elsősorban a nemzetiségi feladatellátás változásai azok, amelyek ezekben a szakmai alapidokumentumokban megjelennek

néhány esetben, amikor feladat bekerül, vagy kikerül. Itt elsősorban arra figyelünk, hogy a nemzetiségi önkormányzatok egyetértési joga érvényesüljön.

Az egyedi fontos intézkedések között elérkeztem ahhoz a ponthoz, amikkor a köznevelési szerződésekről szoltam volna. Erről részletesebben már szoltunk, amikor a helyettes államtitkár úr itt volt. Talán ennél részletesebb dolgokat nem mondanék el. Összegezve még egyszer azt állapítanám meg tehát, hogy a nemzetiségi önkormányzatok kérésére az idei évben igyekeztünk hosszabb szerződést kötni. Az államháztartásról szóló törvény 36. § (4) bekezdés bb) alpontja a tárcát az idén január 1-jétől arra kötelezi, hogy éven túli kötelezettségvállalás esetén a kormány engedélyét kérje. Az egyéb dolgokról meg már szó volt, azokra most nem térnék ki, de ha bármilyen kérdés megfogalmazódik ezzel kapcsolatban, akkor beszélni fogok róla.

A következő témakör, amiről szólni szeretnék: időről időre érkeznek hozzánk olyan ombudsmani jelentések, képviselői kérdések, amelyek a nemzetiségi nevelés-oktatást érintik. Előfordulhat, hogy előbb-utóbb önök mint szószólók is megfogalmaznak ilyen kérdéseket. Az ezekre adandó válaszokat mi készítjük elő. Most a ombudsmani megkeresésekkel kapcsolatos néhány esetet ismertetnék. Az elmúlt időszakban az alapvető jogok biztosa, közösen a nemzetiségibiztos-helyettesel, de néhány esetben a nemzetiségibiztos-helyettes önállóan is lefolytatott általános, illetve egyedi megkeresések alapján különböző témavizsgálatokat. Az általánosak közül szeretnék néhányat megemlíteni.

A biztos, illetve helyettese az iskolarendszeren végigmenve a nemzetiségi óvodai nevelés, a nemzetiségi általános iskolai oktatás és a nemzetiségi középiskolai oktatás helyzetét is megvizsgálta és számos ajánlást fogalmazott meg a minisztériumnak, valamint a háttérintézményeknek címezve. Ezenkívül néhány egyedi megkeresés is érkezett hozzánk. Ilyen egyedi megkeresés volt az intézményvezetői megbízás vizsgálata a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ által fenntartott intézményekben. Egy konkrét esetben a nemzetiségi önkormányzat egyetértési joga sérült, és ezzel kapcsolatos ajánlást fogalmazott meg a biztos, illetve helyettese. Ez ügyben természetesen eljártunk, mert a jogszabály szerint egyetértési joga van a nemzetiségi önkormányzatnak. Az iskolák névhasználatával kapcsolatban merült még fel probléma. A nemzetiségi intézmény nevének a megváltoztatásához is be kell szerezni a nemzetiségi önkormányzat egyetértését, és volt arra példa, hogy ez nem érvényesült. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy útmutatást kapott a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, valamint a tankerületei azzal kapcsolatban, hogy a nemzetiségi nevelés-oktatást érintő mely kérdésekben milyen módon folytassák le a vizsgálatot, néhány esetben pedig az alapvető jogok biztosának az ajánlására jogszabályváltozásra is sor került, amely pontosított bizonyos kérdéseket.

S még egy témavizsgálata volt, az átalakult nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott óvodák finanszírozására vonatkozólag érkezett egy jelentés. Az alapvető jogok biztosa azt vizsgálta, hogy az új nemzetiségi törvény a legutóbbi önkormányzati választások alkalmával ismételten lehetővé tette az átalakult nemzetiségi önkormányzat létrejöttét, azonban az általa fenntartott óvodafinanszírozás esetében nem a nemzetiségi önkormányzati működési támogatást, hanem a helyi önkormányzati működési támogatást biztosítja. Ezzel kapcsolatban vita volt köztünk, és ezt a vitát valószínűleg majd a 2017. évi költségvetési törvény előkészítésének a keretében tudjuk megoldani. Ajánlást az oktatásért felelős miniszternek tett a biztos, amely ajánlás úgy szól, hogy a következő költségvetési törvény előkészítése során intézkedjünk, hogy azonos mértékű támogatást kapjanak. Meglátjuk, hogy ez miként alakul. Hangsúlyozom, hogy a tárcánknak nem ez volt a véleménye. A mi véleményünk az volt, hogy a finanszírozás szempontjából nem kerülhetnek azonos megítélés alá azok a nemzetiségi önkormányzatok, amelyek egyéb bevétellel nem

rendelkeznek. Esetükben a kiemelt magasabb működési támogatást ez indokolja, míg az átalakult nemzetiségi önkormányzatok bár a nemzetiségi törvény alapján ténylegesen nemzetiségi önkormányzatok is, azonban a pénzügyi helyzetük, tekintve, hogy saját bevételekkel is rendelkeznek, mégiscsak eltérő a nemzetiségi önkormányzatokétól. Éppen ezért nem gondoltuk diszkriminatívna az, hogy ők a magasabb támogatás igénybevételére nem jogosultak. Az alapvető jogok biztosa ezzel szemben úgy érvelt, hogy amikor a nemzetiségi törvény ennek a jogintézménynek a visszaállításáról rendelkezik, akkor a nemzetiségi önkormányzati többletjogokkal felruhazza a nemzetiségi önkormányzatnak azt a formáját is, és az ő értelmezése szerint emiatt indokolt, hogy a magasabb összegű támogatást megkaphassák. Nagyon röviden ezt így tudtam összefoglalni.

Végül záró gondolatként a következőről szeretnék beszámolni. Említettem már, hogy az Oktatási Államtitkárság felsőoktatási és köznevelési része ismételtén egységessé válik, és arról kaptunk tájékoztatást, hogy a szervezeti átalakítás részeként néhány feladat nem a két szakterület területén, hanem a két szakterület valamelyikén kerül ellátásra. Tehát ebből a megfontolásból a nemzetiségi feladatokat a köznevelésért felelős szakterület fogja nem ellátni, hanem koordinálni, a határon túli magyar ügyeket pedig attól függetlenül, hogy köznevelést vagy felsőoktatást érintő ügyek-e, a felsőoktatási szakterületen létrehozott csoport fogja ellátni. Ismételtén hangsúlyozni szeretném, hogy nem egyedül kell ellátni ezeket a feladatokat, valószínűleg hatványozottan fog érvényesülni az, amit a bevezetőben már említettem, hogy teamek kerülnek kijelölésre, és a nemzetiségi feladatot ellátó kolléga, aki én leszek, valamint a felsőoktatás érintett kollégái szoros együttműködésben fognak majd lépni a felsőoktatást érintő kérdésekben. Ennek a gyakorlatnak a kialakítása jelenleg folyamatban van, tehát erről még beszámolni nem tudok, de fontosnak tartottam önöknek is elmondani, hogy az ilyen típusú kérdéseikkel akár hozzám is fordulhatnak. Köszönöm szépen, ennyit kívántam bevezetőként elmondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen Kraszlán István főtanácsadó úrnak ezt a tényleg minden részletre kiterjedő beszámolót. Feltételezem, hogy lesznek majd kérdéseink és fogjuk még telefonon keresni mi is, meg a kérdésben érintett intézmények, valamint az intézményeket fenntartó nemzetiségi önkormányzatok is. Most egy átfogó képet kaptunk, amire sokunknak szüksége volt.

Kérdezem az albizottság tagjait, hogy kinek van Kraszlán István úrhoz kérdése. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, megkérdezem vendégeinket, hogy kinek van kérdése. Lásztity Jovánka jelentkezik. Kérdezem az albizottságot, hozzájárul-e ahhoz, hogy Lásztity Jovánka szót kapjon. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag hozzájárult ehhez. Öné a szó.

Kérdések, észrevételek, válaszok

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA igazgató (Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános iskola, Gimnázium és Diákotthon): Köszönöm szépen. Megpróbálok rövid lenni. Mi Kraszlán Istvánnal már évtizedek óta nyűjük egymást, előbb az OKB-ban, majd az ONT-ben dolgoztunk együtt. Azért kértem szót, mert vannak olyan kérdések, amelyek szerintem nem nemzetiség-specifikusak, hanem minden nemzetiséget általánosságban érintenek, főleg azokat a nemzetiségeket, amelyek országos önkormányzatai fenntartásba átvettek köznevelési intézményeket.

Verával és a Szerb Országos Önkormányzattal együtt minden év elején, amikor össze kell állítanunk a költségvetésünket, a MÁK-kal lefolytatok egy harcot a köznevelési törvényben finanszírozott, a nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő finanszírozott kollégák tekintetében. Mindig azt a választ kapom, hogy ha még

szakmailag igazam is van, de a törvény szerint ez lehetetlen. Ebből kifolyólag írtunk egy levelet a Magyar Államkincstár elnökének. Mislai József hálózatrányításért felelős elnökhelyettes a Magyar Államkincstár önkormányzati főosztályáról fogadott minket és a legnagyobb megrökönyödésemre azt mondta, hogy igazunk van és azt is mondta, hogy szükséges hozzá egy törvénymódosítás kezdeményezése.

Azért bátorkodtam ezt a témát idehozni, mert ha valaki eldönti, hogy törvényt módosít, mire abból valóban hatályos jogszabály keletkezik, nem egy rövid idő. Szeretném megkérni Istvánt és az albizottságot is, hogy ebben a törvénymódosítási kezdeményezésben támogasson minket. A megbeszélésen az elnökhelyettes úr arra hívta fel a figyelmünket, hogy támadjuk meg, fellebbezzük meg az Államkincstár által nem régiben hozott döntést a nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítők finanszírozott létszámát illetően. Ezt meg is tettük, csak nagyon nehéz megfellebbezni úgy egy államkincstári határozatot, hogy a jelenleg hatályos törvények szerint az illető referens a Magyar Államkincstárban korrektül járt el.

Hogy miről lenne szó, csak néhány konkrét példát mondok, mert nemcsak nekünk, szerbeknek probléma ez, hanem szerintem minden nemzetiségi önkormányzatnak. Tehát elsőnek mondom, hogy ki lett szervezve a pedagógiai szakszolgálat és a pedagógiai szakmai szolgáltatás. Nagyon kevés olyan KLIK-hez tartozó területi egység van, ahol a nemzetiségi nyelvet beszélő iskola-, óvodapszichológusok bármilyen szakemberek lennének. A 326-os rendelet 2. és 4. mellékletében benne vannak mindazon munkakörök, amelyek ebbe a kategóriába tartoznak, és ott benne van az óvoda- és az iskolapszichológus is, de a 4. mellékletben, a finanszírozottban már nincs. Tehát szerintem ez is egy olyan dolog lehetne, hogy a törvénymódosítást követően ezeknek a nemzetiségi intézményeknek, ahol természetesen megvan egyébként a többségi oktatásra előírt gyerekszám, ez lehetséges legyen. Tehát semmilyen plusz, hanem csak ne legyen beleszervezve a pedagógiai szakszolgálatba.

A másik, hogy a több célú nemzetiségi intézmények esetében, különös tekintettel, ha azok több telephelyen működnek, a már említett 2. mellékletben felsorolt nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő alkalmazottak között több olyan állás van, ami itt fel van sorolva mint lehetőség, de mivel ugyanazon rendelet 4. mellékletében már nincs benne a finanszírozott létszámban, ezért nem lehet alkalmazni. Ilyen például az oktatástechnikus, a könyvtáros asszisztens, a szabadidő-szervező, az ifjúság- és gyermekvédelmi felelős. Tehát ezek mind olyan dolgok, hogy jó lenne, ha valamilyen szinten ez is beleférne, mert a törvény lehetőséget ad rá, csak a finanszírozott létszámban nincs benne és a MÁK hoz egy határozatot, hogy ezt nem.

A harmadik ilyen dolog, hogy a kollégiumok esetében a 326-os kormányrendelet 4. számú melléklete azt mondja, hogy 51-től 50 tanulógig... (*Kraszlán István: Ötszáz!*) Ötszáz, bocsánat! ...egy szakápolót finanszíroz meg. Viszont ha a kollégiumok különböző telephelyen vannak, és ha mindegyik telephelyen több mint 50 gyerek van, de összességében nincs meg az 500, nem finanszíroz, csak egyet. Fizikailag lehetetlen, hogy egy több kilométerre levő kollégiumokban, mondjuk, egy ápoló tudjon reagálni, ha egy azon időben történik valami. Ez nem életszerű. Sajnos egy olyan szomorú eseményünk volt 3 évvel ezelőtt, hogy egy kisfiú nem ébredt fel a fiúkollégiumunkban és 17 évesen meghalt, pedig ha lett volna szakápoló, akkor lehet, hogy pár perccel előbb ér ki a mentő és nem történik meg. Itt tényleg csak rövid módosítások kellenének. Ebben az esetben csak annyit kell beírni, hogy telephelyenként 50. Tehát nem feltétlenül gondolok én itt nagy módosításokra, de több ilyen probléma van, ami, úgy gondolom, röviden megoldható lenne. A már említett iskolapszichológuson kívül a különböző fejlesztő pedagógusok, tehát mindazon állások esetén, amelyek a 2. mellékletben tételesen fel vannak sorolva,

annyi kitéltet kellene tenni a törvényben, hogy a nemzetiségi köznevelést folytató intézményekben ezek finanszírozott létszámba beletartozzanak. Semmi több.

Ezen kívül még néhány dologgal kapcsolatban az Istvánnak szeretnék feltenni kérdést, bár tudom, hogy a jó szándék mindig van. Ide írtam magamnak, hogy törekedni fogunk, mert azt mondtad, hogy törekszünk. De sajnos az a probléma, hogy abba a helyzetbe kerülünk, hogy bár a jó szándék és a jó akarat megvan, de a nemzetiségi köznevelésben minden csúszik. István említette a könyvpénzt. Mikor kaptuk meg? Múlt héten? (*Kraszlán István: Az év elején, februárban!*) Nem, néhány hete kaptuk meg. A lényeg az, hogy szeptember elején megkaptuk az első számlát. Január 17-ei fizetési határidővel már kaptuk a második számlát és ahhoz viszonyítva másfél-két hónappal később kerül az összeg utalásra. Ez olyan helyzetbe hozza az önálló költségvetési szervként működő nemzetiségi intézményeket, márpedig mindegyik, amelyeket átvettek az országos önkormányzatok ilyen státuszban van, hogy egyszerűen megoldhatatlan. Az már más kérdés, hogy nem jöttek behajtani, de például az ELMŰ múlt héten kikapcsolta az áramot az egyik kollégiumunkban. Nagyon kicsi a manőverezési tér, amiben az ember tud mozogni és kisebb törvénymódosításokkal szerintem ezt lehetne javítani.

ELNÖK: Elnézést, hogy megszakítom, de nekünk jegyzőkönyvvezetőink vannak és hasonlók. (*Dr. Lásztity Jovánka: Akiket nagyon jól ismerek, mert éveken át együtt voltunk az OKB-ban!*) Rendben van. Esetleg azt kérhetnénk, hogy a felmerülő problémákat megkapjuk írásban? (*Dr. Lásztity Jovánka: Persze, meg is van, csak egy gombnyomás és az elnök asszony tudja küldeni!*) Az nagyon jó lenne, mert akkor tudjuk követni, hogy melyik kérdésben kihez és mikor, hogyan tudunk fordulni.

Még egy észrevételt hadd tegyek! Az egész köznevelés most van átalakulóban. Minden bizonnyal lesz egy csomó törvénymódosításra lehetőségünk, amire szintén kérjük az ötleteket. Mert amikor a köznevelési törvény módosítását vittük be, akkor is sajnos abban a szomorú helyzetben maradtam, hogy úgy kellett kitalálgatnom, hogy még mit javasolnánk. Ezek nagyon jó ötletek, de akkor legyen a mi rendelkezésünkre is álló, mert nyilván úgy tudjuk ezt a jövőben is továbbítani.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA igazgató (Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon): Természetesen. Ezt március 24-én megküldtük a köznevelésért felelős helyettes államtitkár úrnak, tételesen, digitális alakban megvan és meg fogom kérni az elnök asszonyt, hogy juttassa el elnök asszony részére. Ehhez esetleg hozzáírom azokat, amelyeket most az István által elmondottak alapján követek.

Utolsó dolog lenne, amit szeretnék feltenni, a tartós tankönyvek ügye. Ez visszatérő vesszőparipánk. Körülbelül tíz évvel ezelőtt, amikor a nemzetiségi közoktatásba bekerültek a tartós tankönyvek, egyedül a Szerb Országos Önkormányzat ellenezte, mert úgy gondoltuk, hogy sok esetben, főleg a humán társadalomtudományi tárgyak tankönyvei amúgy is eléggé szűkös családi könyvtáraknak az egyedüli nemzetiségi nyelven megmaradó könyvei, akár szöveggyűjteményre gondolok, akár népszerű tankönyvekre, mert most már vannak ilyenek. Úgy indultunk, hogy háromévente lehet rendelni, aztán ez a három év egy számomra ismeretlen pillanatban meg lett hosszabbítva négy évre. (*Kraszlán István: A tartós tankönyvekre általában azt a határt állapították meg.*) Igen, de én úgy gondolom, főleg hogy a két TÁMOP-pályázat keretében minden nemzetiségnek elég nagy számban jelent meg tankönyve - amiért köszönjük is a tevékeny közreműködést -, talán érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy a nemzetiségi

tankönyvek esetében ez ne így legyen. Ez ugyanis nem egy nagy összeg, mert csak pár tíz tankönyvről van szó éves szinten, nálunk legalábbis így van.

ELNÖK: Elnézést, de pont azért nagy az összeg, mert ezeket kis példányszámban adják ki. *(Dr. Lásztity Jovánka: Erre is van megoldás, digitálisan kell kiadni.)* Így van. Az előbb már mondani akartam, hogy a kis példányszámot könnyedén lehetne kezelni egy más technológiával. A másik pedig az, hogy a Köznevelési Kerekasztal álláspontja szerint a tankönyvekkel kapcsolatban most kialakuló elképzelés az, hogy az első és a második osztályokra nem lesznek tartós tankönyvek. Ha pedig általában nem lesznek, akkor abból logikusan következik, hogy a nemzetiségek esetében sem lesznek. Ezért mondtam, hogy olyan szinten van átalakulóban minden a köznevelés terén, ami minket is érinteni fog. Résen kell lennünk! Azt kérem, hogy minden nemzetiség, amelynek ez ügye, mert van köznevelési intézménye, a tapasztalatait és az ötleteit mondja el, hogy ne utólag kelljen kapkodnunk. Jó lesz, ha ezeket a kéréseket időben be tudjuk gyűjteni. Parancsoljon!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA igazgató (Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános iskola, Gimnázium és Diákotthon): A Nemzeti Tankönyvtanácsban - ahol én az Országos Nemzetiségi Tanács által delegált tag vagyok - egy iszonyúan nagy munka lett elvégezve a kísérleti tankönyvek terén. De sajnos el kell mondanom, hogy a nemzetiségi tankönyvek még nem kerültek sorra ebben az iszonyatos munkában, bár azt már sikerült elérni, hogy bekerültek a többéves munkatervbe. De itt van egy nagyon fontos kérdés, amit lehet, hogy rendszerszinten kellene megoldani: nagyon sok olyan nemzetiségi tankönyv van, amelyik nem felel meg a legújabb kerettantervi szabályozásnak, és az Oktatási Hivatal a tankönyvvé nyilvánítási eljárás keretében az ilyen tankönyvekre nem adja ki az engedélyt, hogy felkerüljenek a tankönyvjegyzékre. Most azonban tettek néhány kivételt, aminek borzasztóan örülök, mert az utóbbi TÁMOP-pályázat kiírására akkor került sor, amikor a kerettanterv még nem volt elfogadva, és nem voltak olyan magyar nyelvű tankönyvek sem, amiket le lehetett volna fordítani. Itt egy iszonyatos nagy munka lett elvégezve és eléggé nagy pénzek lettek elkölthetve. Szerintem ezek átdolgozására lenne szükség, de szerzői jogi problémák, kiadói meg mindenféle problémák merülnek fel, és talán itt is kellene kezdeményezni, hogy a nemzetiségi tankönyvek esetében tegyenek kivételt, mert még mindig jobb, hogy ha valamilyen tankönyve van a gyerekeknek, mintha egyáltalán nincs. Köszönöm szépen a türelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kiegészítést. Tényleg azt kérem, hogy ezeket kapjuk meg mi is, mert ezek szerint ez néhány helyre már elment. Megadom a szót Kraszlán István úrnak.

KRASZLÁN ISTVÁN nemzetiségi főtanácsadó (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Néhány gondolatot szeretnék megosztani önökkel a Lásztity Jovánka által elmondottakkal kapcsolatban. Azok, amiket a Magyar Államkincstárnak címzett levélben leírt, jellemzően a költségvetési törvényt érintő változások. Most folyik a 2017. évi költségvetés előkészítése, és abban érvényesíthető mindez. Azt azért hozzátenném, hogy a MÁK a jelenleg hatályos költségvetési törvény alapján járt el, amikor nem biztosított forrásokat azokhoz a feladatokhoz, amelyeket Lásztity Jovánka felsorolt. Én is érzékelem, hogy ez szakmailag indokolt lehet, nem biztos, hogy általánosan mindenhol, de az anyanyelvi oktatást biztosító iskola esetében feltétlenül érdek lehet az, hogy a nyelvet ismerő iskolapszichológus és más

személyek ott megjelenjenek. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ott lehet, bár elképzelhető, hogy az iskolapszichológus esetében meg lehetne keresni a szakszolgálatokat is. *(Dr. Lásztity Jovánka: Próbálkoztunk, de eredménytelenül.)* Akkor ez egy más helyzet. Kár erről szót ejteni, mert a lényeg az, hogy a költségvetési törvényben érvényesíthető mindez.

Az elmúlt évi pályázat csúszásával kapcsolatban szeretném elmondani, hogy 2015 egy speciális év volt, éppen azért, mert a Lásztity Jovánka által is említett TÁMOP-os projektek nagy része úgy zárult, hogy ebben az időszakban kerültek tankönyvjegyzékre, és rengeteg könyv volt, amelyek júniust követően kerültek oda, és azok esetében már nem tudtunk mit tenni. De a júniusig beérkezőket rendelkezhetővé akartuk tenni, ezért a pályázat benyújtása csúszott, s ebből adódóan a döntés is. A pályázat esetében pedig szerződéskötési kötelezettségünk van, amely esetében a naptári év végéig csak az aláírásig tudtunk eljutni, de az utalásra már nem kerülhetett sor, és ez átcsúszott az idei évre. Éppen ezért említettem, hogy az idei évi pályázati kiírás előkészítése már megtörtént. A mostani időszakban több nemzetiség - románok, romák, szlovének, lengyelek, bolgárok, görögök - projektje jóváhagyás alatt van, és néhány kivételtől eltekintve pont olyan nemzetiségekről van szó, amelyeknél mindez a semmilyen tankönyv helyébe lépne be. Az időzítéssel azért vagyok bajban, mert ha nem kerül jóváhagyásra ez a tankönyv, de júniusig még megrendelhető és korábban lezárjuk a pályázatot, akkor okkal-joggal mondják azt, hogy elkészült a tankönyv, jóvá is lett hagyva, mégsem tesszük lehetővé, hogy az iskolák használhassák. Én aláírom, hogy ez nagyon fontos érdek az ő szempontjukból, ami bizonyos szempontból sajnos korlátoz minket. Korábban volt már olyan, hogy a tankönyvkifizetés időszakára a támogatás odaérkezett, és most is fontos lenne, hogy erre az ideális helyzetre visszatérjünk. De mint mondtam, az idei év ebből a szempontból még egy kicsit speciális lesz. Természetesen törekszünk arra, hogy minél előbb megkössük a szerződést, és azt megígérhetem, hogy ez az idén gyorsabb lesz, mint volt tavaly. Azon dolgozom, hogy a szerződéskötés és az utalás minél előbb megtörténjen, lehetőség szerint addig, amíg a tankönyv odaér.

A nem megfelelő tankönyvekkel kapcsolatban szeretném elmondani, a nemzetiségi nevelés-oktatás esetében a jelenlegi jogszabályok is megengedik, hogy a lejárt engedélyszámú nemzetiségi tankönyvek további jegyzéken való megjelenését és megrendelését lehetővé tegyünk akkor is, ha azok nem felelnek meg a hatályos kerettanterveknek. A problémát az jelentette, hogy az új fejlesztések esetében nem tolerálható a kerettantervnek való nem megfelelés. Ez egy speciális helyzet volt, amit úgy igyekeztünk kezelni, hogy a tankönyvjegyzékre felkerülhetett, és az érintett kiadó magára vállalta - ez valamennyi esetben szerencsére a Nemzeti Tankönyvkiadó volt, amely most már az OFI része, amely a fejlesztésekért is felel -, hogy ezeket egy bizonyos határidőn belül a kerettantervhez igazítják. Ezek jellemzően nem saját fejlesztésű önálló tankönyvek, hanem tankönyvfordítások voltak. A kiadó azt vállalta, hogy amikor a tankönyv magyar nyelvű pandanját a kerettantervhez igazítják, azzal párhuzamosan elvégzik a nemzetiségi tankönyvnek is a kerettantervhez igazítását. Remélem, hogy ez a kiegyenlítés meg fog történni, és ez ebben az esetben is működik. De visszatérve: működik rendszer arra, hogy ha a kerettantervnek nem megfelelő tankönyvnek lejár az engedélyszáma... *(Dr. Lásztity Jovánka: Ez rendben van, ezzel nincs baj.)* Jó, akkor ez rendben van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem az albizottság rajtam kívül jelenlévő tagját, hogy valamilyen kérdést kíván-e még intézni Kraszlán István úrhoz. *(Kreszta Traján: Nem!)*

Amennyiben nem, kérdezem a vendégeket, hogy van-e valakinek még kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, ezt a témakört is lezárom.

Időközben azért rendesen megcsappant a létszámunk, úgy tűnik. Még egyszer megköszönöm Kraszlán István úrnak a tájékoztatót és kérem természetesen, hogy a jövőben is álljon a rendelkezésünkre általában a nemzetiségek köznevelésével kapcsolatos kérdésekben, de más témákban is nyilvánvalóan.

Egyebek

Az albizottság munkája az egyebek napirendi ponttal folytatódna. Terveztem itt a Köznevelési Kerekasztal munkáját bemutató beszámolót, de miután Sipos Imre helyettes államtitkár úr összefoglalta ezt a kérdéskört is, ettől most eltekintenek. Annyit kiegészítésképpen elmondok, hogy a Köznevelési Kerekasztal munkáján túl rendszeresen részt veszek a fenntartói munkacsoport munkájában és tegnap elmondtam bizottsági ülésen, hogy nagyon komoly és nagyon átfogó munka folyik. Rendkívül bizakodó vagyok, remélem, hogy ez be is igazolódik.

Az ülés berekesztése

Kérdezem, hogy van-e Kreszta Traján úrnak valamilyen témája az egyebek napirendi pontban. *(Kreszta Traján: Nincs, köszönöm szépen.)*

Megkérdezem a jelenlévőket, hogy valaki esetleg valamilyen észrevételt, kérdést kíván-e egyebek címszó alatt tenni. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, a mai Köznevelési és kulturális albizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen a jelenlévők aktív közreműködését.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 52 perc.)

Kissné Köles Erika
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: dr. Lestár Éva és Soós Ferenc